71STE JAARGANG No. 9115 VRIJDAG 3 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)

Arubaanse Eilandsraad eindelijk bijeen

Duel Yrausquin-Eman gisteren voortgezet

Ged. Geerman op het matje

Verordening Openb. Personenvervoer na enige wijzigingen aangenomen

Oranjestad. — Gisteren is dan eindelijk de drie maal uitgestelde E.R.-vergadering gehouden. Toen zij geopend werd waren nog slechts de Voorzitter, de Eilandsecretaris, gedeputeerde Wever en het AVP-lid Oduber aanwezig en kwam de P.P.A.- en Unafractie binnen. Later volgde de AVP-fractie. Voordien had de Voorzitter de mensen op de overvolle publieke tribune gewaarschuwd zich te onthouden van af- of bijvals- betuigingen, daar hij zich anders genoodzaakt zou zien de tribune te doen ontruimen. Toen echter bij het binnenkomen van de heer Yrausquin de mensen toch overgingen tot gejuich en handgeklap, stond de Voorzitter op en gaf de laatste waarschuwing.

De notulen werden goedgekeurd, de ingekomen stukken kwamen onder de hamer, totdat de heer Yrausquin vroeg om de punten 10 en 11 (opheffing schorsing en onderzoek onregelmatigheden bij DOW) te willen behandelen vóór de anderen. De AVP-fractie was op dit moment nog niet aanwezig. De vergadering maakte hiertegen geen bezwaar, nadat aan de heer Werleman verzekerd was, dat de andere punten de gewone volgorde zouden blijven behouden.

De schorsingsaffaire

De heer Yrausquin zeide in zijn rede, dat toen zijn fractie de zaal op 16 Maart jl. verliet, hij heeft verklaard, dat het recht zal zegevieren en hij zou terugkomen. Spreker betreurde het gedurende de afgelopen maanden niet deel te hebben kunnen nemen aan de besprekingen. De Landsregering heeft de juiste beslissing genomen, doch de gehele geschiedenis blijft een zwarte bladzijde. Op dat moment moest de heer Yrausquin onderbreken wegens lawaai van de straat. Spoedig bleek het, dat dit de AVP-fractie gold, die het gebouw binnentrad. De heer Yrausquin sprak vervolgens over rechtszekerheid en kwade trouw. Fouten maken is niet zo erg, indien men tenminste inziet, dat men verkeerd handelt. Doch het is misdadig, wanneer men persisteert. Sprekers grootste vertrouwen lag in de publieke opinie en hij gaat daarom met vertrouwen de toekomst tegemoet. Spreker ging hierna verder in op de kwestie, waarin z.i. de tegenpartij ondemocratisch heeft gehandeld.

De heer Eman noemde de rede van de heer Yrausquin er een van zelfbeklag, waarin slechts eigen gevoelens naar voren werden gebracht, waarop hij niet kan ingaan. Zelfbeklag is goed voor vrouwen en hij heeft slechts met mannen te maken, niet met vrouwen. Spreker wilde niet in herhaling treden over de schorsingskwestie, daar deze reeds genoeg bekend is.

De heer Yrausquin zeide, dat hij geen gratie heeft gevraagd, zoals een zekere meneer, maar dat zelfs de coalitie tegen de schorsing was. Indien de heer Eman in hoger beroep wil gaan, kan hij zulks gerust doen, maar spreker kan hem verzekeren, dat hij de kous op de kop zal krijgen. De heer Eman weet, dat zijn zaak verloren is. Beter is het te wachten op de uitspraak van 15 November, waarbij hoger beroep niet mogelijk is.

De heer Eman antwoordde, dat het gratieverzoek slechts een formaliteit was en dat het betrof iemand, die de straf niet zou mogen ondergaan in het belang van het algemeen. Dat de coalitie voor de opheffing van de schorsing stemde, is een bewijs, dat de AVP een zelfstandige positie in die coalitie bekleedt.

De heer Werleman zeide verheugd te zijn, dat het recht heeft gezegevierd. Maar hoe zou het ook anders kunnen, daar wij dan niet in rechtszekerheid zouden leven.

Onderzoek onregelmatigheden bij DOW

De heer Yrausquin wees er op, dat hij reeds bij de behandeling van de begroting 1954 over onregelmatigheden bij Openbare Werken had gesproken. Hij had echter een stille hoop, dat hierin verbetering zou komen, doch moest tot zijn leedwezen constateren, dat de toestand allertreurigst is. Asfaltwegen worden aangelegd naar de huizen van partijgenoten, soms zelfs naar één enkel huis. Vooral bij Savaneta en Poz Chiquito springt dit direct in het oog. Men ziet hier duidelijk, dat de een bevoorrecht wordt boven de ander. Spreker vroeg daarom aan de gedeputeerde van DOW hoeveel dit alles heeft gekost, wie opdracht gegeven heeft, welke richtlijnen er gelden bij de aanleg van deze wegen en uit welk artikel van de begroting deze gelden werden verkregen. Het kwam hem voor dat het aannemen en ontslaan van personeel bij DOW verpolitiekt is. De mensen moeten hun huis beschikbaar stellen voor het houden van politieke vergaderingen.

Spreker noemde drie namen: B. Thiel, v.d. Linden en A. Alberts, die tot het uiterste geplaagd, hun ontslag hebben ingediend. Alberts moest bv. op het laatst nog alleen maar dode dieren opruimen. De leider van de AVP (Henny Eman) stuurt briefjes naar de gedeputeerde met het verzoek die en die aan te nemen, want de betrokken persoonheeft zijn huis beschikbaar gesteld voor een vergadering van de AVP. Hierop las de heer Yrausquin dit briefje voor. De man is nu als metselaar bij DOW werkzaam. Spreker vroeg de voorzitter of hij door moest gaan met dergelijke feiten naar voren te brengen of dat

(Vervolg op pagina 6)

Van Beusekom Ambassadeur te Caracas

's-Gravenhage. — Zeer binnenkort is de benoeming van Z. Exc. J.C. van Beusekom tot Nederlands ambassadeur te Caracas te verwachten. Tot voor kort was de Heer van Beusekom Nederlands zaakgelastigde te Karachi.

De heer E. Suter, hoofdmachinist van de OGEM draaide aan de schakelaar en schakelde daarmede de nieuwe Nordberg-diesel, die gisteren officieel in gebruik werd genomen, in op het lichtnet. Er werden maar eventjes in een handomdraai 2500 KW. aan de capaciteit toegevoegd.

Voetbal om snel te vergeten

Curacaoënaars vertellen van trip

Plesman Luchthaven. — Heden morgen om 01.25 uur precies landde, (zoals wij gisteren reeds aankondigden) op het vliegveld van Plesman Luchthaven het DC-3-toestel van de K.L.M. dat de Curaçaose voetballers, die in Suriname twee wedstrijden gespeeld hebben, thuis bracht. Onze sport-verslaggever heeft de spelers mede verwelkomd en hen gevraagd naar hun bevindingen, speciaal gedurende de laatste wedstrijd tegen het Surinaamse elftal, welke zoals bekend ontijdig beëindigd werd, nadat de Curaçaoenaars het veld verlaten hadden.

Sloeg Matrona of de arbiter?

De verklaringen van de spelers over het incident scheidsrechter—Matrona staan lijnrecht tegenover de lezing, die de A.N.P.-correspondent te Paramaribo daarvan gaf. Niet Matrona zou de scheidsrechter, doch de scheidsrechter zou Matrona een slag in het gelaat gegeven hebben. Toen Hato even voor de pauze werd geblesseerd door een trap tegen zijn dij, waardoor een spierscheuring ontstond, werd hij na de hervatting door Paulina vervangen.

Toen deze laatste speler tijdens een scrimmage voor [illegible] ten val kwam en onder de voet gelopen dreigde te worden, stak Matrona hem de helpende hand toe. Op dat ogenblik zou de scheidsrechter hem tegen zijn mond geslagen hebben, waardoor Matrona enige meters achter de doellijn kwam te vallen. De Curaçaose spelers besloten toen en bloc het terrein te verlaten, mede omdat het publiek het veld opstroomde en een dreigende houding aannam.

Onder politie-geleide vertrokken de spelers naar de kleedkamers en naderhand naar hun hotel, waar een grote menigte zich had opgesteld, die haar antipathie voor de Curaçaoenaars niet onder stoelen en banken stak. Tot laat in de nacht werd kabaal gemaakt, waardoor de spelers in hun nachtrust gestoord werden.

Volgens meerdere Curaçaose spelers zou scheidsrechter Roger zeer partijdig geweest zijn en van zijn enthousiasme voor belaalde successen der Surinamers zelfs openlijk hebben laten blijken.

Toen Bernadina free-kick maakte, riep het publiek: „Da's Giribaldi!" Het herinnerde zich wat de „S.V.B.-er" geschreven had en was als gevolg daarvan speciaal op een speler gaan letten. Giribaldi had daar zelf niets van gehoord. En toen men het hem vanmorgen op het vliegveld vertelde, moest hij er om lachen en was hij blij veilig en wel op dushi Corsouw te zijn gebleven.

Volgens de Curaçaose spelers zijn er tijdens de eerste ontmoeting met Suriname niet vier, doch is er slechts één bal tegen de paal van Hato's doel beland. De Surinaamse radio-omroeper had dit eerste beweerd. Maar op een desbetreffende vraag van onze sportverslaggever verklaarden alle Curaçaose spelers unaniem, dat dit schromelijk overdreven was en dat in feite slechts één bal tegen de paal was geketst.

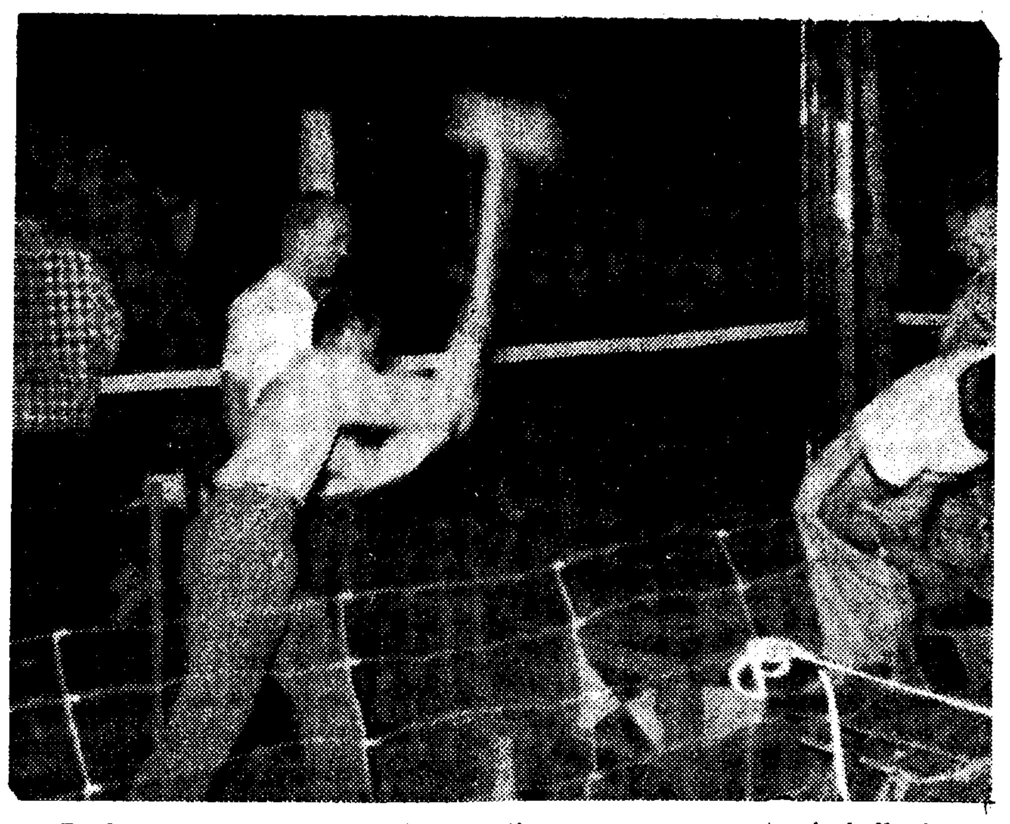
Na afloop van de eerste wedstrijd heeft een heethoofd uit het publiek Heiliger met een fles in zijn rug gesmeten.

Volgens de inlichtingen van onze sport-verslaggever is het onjuist, dat Killian tijdens de eerste ontmoeting oorzaak zou zijn geweest van de beide winnende doelpunten voor Curaçao. Het tweede Curaçaose doelpunt kwam van de voet van Heiliger. Zijn schot trof doel, nadat de bal via het been van Killian enigszins van richting was veranderd. Er is dus blijkens deze verklaringen geen sprake van geweest, dat Killian op zijn keeper terugspeelde.

Het derde Curaçaose doelpunt kwam voort uit een corner van Jansen (Enchi). De bal belandde direct in het doel.

Toen Feffe Delannooy uit het vliegtuig stapte, en men hem vroeg, hoe het met hem ging, zei hij: „God lone onze Mordy, die ons door het sturen van een charter-plane uit deze hel verlost heeft".

In het algemen waren de Curaçaose voetballers van opvatting, dat er in het Surinaamse spel geen vooruitgang te bespeuren valt, en dat het tamelijk primitief is.

De kop van Jut. Een kermis-attractie voor mannen met spierballen!

Electra is de aroma van het leven

OGEM neemt nieuwe Diesel in gebruik

Willemstad. — Gistermiddag werd met een eenvoudige handbeweging een nieuwe diesel bij de Electramaatschappij de O.G.E.M. in gebruik genomen. Amper 25 jaar geleden startte de OGEM met een 600 kw generator, thans is met de nieuwe diesel van maar eventjes 2500 KW de totale capaciteit tot 13000 KW gestegen, een respectabel getal, dat wel bewijst, in welk een bewonderingswaardige wijze de OGEM zich heeft ontwikkeld.

Service is alles

Na afloop van de in bedrijfstelling van deze nieuwe diesel kon de heer ir. E.L. Tulleners in Hotel Americano wijzen op de triomfen der techniek, want waar eens een machine had gestaan van 600 KW capaciteit, staat nu op dezelfde plek een nieuwe Norberg Superthermo diesel die een veelvoud van die KW kan leveren. Maar dat niet alleen, de heer Tulleners kon op het bijzondere van de dag wijzen met de mededeling, dat deze machine een nouveauté is voor Curaçao, want Curaçao is het enige land ter wereld, — buiten de Verenigde Staten van Noord Amerika — waar een dergelijke Nordberg van zo'n groot vermogen staat opgesteld.

Terecht kon de heer Tulleners trots zijn op deze voor het bedrijf zo belangrijke aanwinst.

Want het maakt het bedrijf tot een der best geoutilleerde in de gehele omgeving. Het probleem van de energie opwekking op Curaçao is geen probleem meer, want met de huidige capaciteit kan men de eerste jaren voorlopig ruimschoots alle eventualiteiten opvangen. Door het in gebruik nemen van deze machine is ook de reserve van het bedrijf meer dan dubbel en dwars gegarandeerd.

Maar de snelle ontwikkeling van de OGEM is ook te danken aan het vertrouwen **dat de bevolking heeft in het** bedrijf. De moderne wereld heeft afgedaan met oude verlichtings- en verwarmingsmiddelen, zoals petroleum en kaarsen. Electriciteit heeft de wereld veroverd, electriciteit is de aroma van het leven en het gemak van de mens. Het extra verbruik is dan ook in niet onbelangrijke mate toegenomen, want geen huis of men vindt er huishoudelijke instrumenten, die hun ontstaan te danken hebben aan de electra.

Vertrouwen

De OGEM heeft in de afgelopen jaren gedemonstreerd wat service is. Dat het soms vervelend is als de stroom uitvalt als een of ander schip een anker uitwerpt om een voedingskabel te vangen, het zij zo. Maar de problemen van de stroomverbinding onder de St. Annabaai is een apart probleem, dat — zo wij goed ingelicht zijn — straks zijn definitieve oplossing zal vinden. En de OGEM, die een open oog heeft voor de verdere ontwikkeling van haar bedrijf heeft met deze nieuwe diesel het bewijs geleverd dat zij met haar tijd meegaat en vertrouwen heeft. Ook Aruba krijgt binnenkort een 12 cylinder 2000 KW diesel er bij — momenteel staan er 4 moderne machines opgesteld — en ook in Paramaribo wordt er een tweede 2000 KW diesel in gebruik genomen.

Zo werkt de OGEM aan de verdere plannen ten behoeve van het welzijn van Curaçao. Dat zij daarin geslaagd is, mag hier wel eens gerust vermeld worden. De OGEM timmert niet graag aan de openbare weg. Het is nu eenmaal zo, dat wanneer wij thuis het knopje omdraaien en de kamer baadt in licht, wij dat gewoon vinden. Het is ook gewoon, omdat wij het ongewoon vinden wanneer het licht niet aanfloept, wanneer het knopje wordt omgedraaid.

Bij de rondleiding in de fabriekshallen waren aanwezig de adj. directeur van de O.G.E.M., de heer J. Meulenbelt, de heer E. Suter Hoofdmachinist van het bedrijf, de heer Butcher vertegenwoordiger en technicus van de Nordberg fabrieken en de heer de Windt, ambtenaar toezicht electriciteits en stoomwezen die de Nordbergdiesel officieel in bedrijf stelde.

Hollandse Kermis-stemming op Fair van Marnix-school

Heuse lachspiegels, een kop van Jut, electrische trein en een plantentuin

Willemstad. — Het was Drs W. De Boer leraar van het Stuyvesantcollege, die gisteravond met een opwekkende speech officieel de grote Kwartjesfair op de binnenplaats van de Marnixschool opende. De heer De Boer zette het doel van deze fair aan het reeds in grote aantal opgekomen publiek uiteen en verzocht eenieders medewerking om tot de verwezenlijking van dit doel, nl. gelden bijeen te zamelen voor de bouw van een bewaarschool. Mevrouw M. Gorsira-Boom ontstak na deze woorden de "candela", een vreugde-vuur, dat zolang de fair voortduurt, blijft branden. Langs de gote mast van het Rad van Avontuur hees een medewerker de lange brandende pijp naar boven. De "candela" wordt gevoed door twee cylinders Shellane, Bij de officiële opening was ook de Gezaghebber aanwezig, evenals de heer Ir de Kiewit van Openbare Werken.

Er bleek niet veel voor nodig te zijn om de stemming er in te brengen, reeds tegen negen uur heerste er een gezellige drukte en een uurtje later waanden wij ons op een echte Hollandse kermis. Reeds vanuit de verte kan men de lange rijen lampjes, welke over het kermisterrein zijn gehangen, waarnemen. Op het terrein zelf gekomen vindt men rechts, onder de galerij van de school, vele stands van bekende firma's in de stad. Vele topmerken van radio's, ijskasten en zelfs vloerwrijvers waren aanwezig.

Amstel Bier had voor een enorme lachspiegel gezorgd, die te midden van de „propaganda"-flesjes stond en waarvoor vele bezoekers zich gisteravond hebben vermaakt. Een stapje voorwaarts en men had een hoofd van anderhalve meter lang, een stap terug en men zag zijn heupen slechts enkele decimeters boven de grond terwijl men een bovenlichaam had als een bonenstaak. Onnodig te zeggen dat deze spiegel zich gedurende de gehele avond in een grote belangstelling mocht verheugen.

De handwerkafdeling, die in een lokaal juist achter de Amstel Bier stand is ingericht, trok eveneens veel belangstelling. Men ziet duidelijk de vorderingen welke de kinderen met iedere klasverhoging maken.

Enrique Nobriga heeft in het achterste lokaal een hele plantentuin ingericht. Hier kunnen de bezoekers van de kleine kermis, die absoluut de grootste fair is sedert jaren gehouden, voor een paar kwartjes eigenaar worden van allerlei soorten planten. In de stand van de fa. John Buitenweg merkten wij geheel nieuwe producten op de Curaçaose markt op, namelijk stofzuigers en vloerwrijvers van het merk Erres. De fa. Buitenweg is vertegenwoordiger van de Rotterdamse maatschappij R.S. Stockvis. Ook Meyboom is op de fair vertegenwoordigd. IJverig zat een aardige juffrouw gisteravond achter een der demonstratienaaimachines te naaien.

De electrische trein lokte vele kinderen, wat geen wonder is want met zo'n trein, die men geheel electrisch bedient, is vader zelfs enkele uren zoet. Ballengooien in een bus valt niet mee, maar er zijn er toch heel wat geweest die gisteravond enkele repen Verkade's chocolade mee naar huis hebben genomen, in de maag dan wel in de zak of de tas. Speciaal voor de kinderen stond er een vistentje. Men gooit zijn lijntje uit, over een „muurtje" en zie, wanneer men de hengel weer ophaalt zit er geen visje maar een cadeautje aan. De schiettent had ook veel aftrek. Schieten kan iedereen. Alleen is **raak** schieten een hele kunst. Zelfs een olijke bezoeker, die met de buks neigt om te gaan, moest ervaren dat men niet altijd raak schiet. Hij probeerde ondeugend een van de lampjes uit te schieten, maar hij miste grandioos.

De kop van Jut moest er gisteravond heel wat keertjes aan geloven. Niet zodra was de fair geopend of de knallen weerklonken tot ver in de omtrek, daarmede de echte kermisstemming bij eenieder opwekkend. Verschillende mannetjesputters van de Mariniers beproefden hun krachten met de houten hamer op het blok, en dit mannenwerk bleek een kolfje naar hun hand te zijn.

Een ouderwets kermisvermaak, de lachspiegel, kan men op de Marnix-fair bewonderen. In de Amstelbier-tent is het een druk komen en gaan van schuddebuikende lieden, die zichzelf nu ook eens in andere verhoudingen dan de gewone willen zien.

Het touwtjestrekken bracht voor velen ook een welkome verrassing. Ook de bak met pakjes Lucky Strike sigaretten, waarop men met een 2½ cts munt moet gooien (die dan in de rode cirkel van het sigarettenmerk moet blijven liggen) ontbrak niet.

Het speertjes werpen verliep voor verschillenden niet gunstig, maar toch sleepten nog heel wat mensen een mooie prijs weg. De inwendige mens was ook niet vergeten. De heerlijke saté-lucht kon men over het hele veld ruiken. Practisch iedere gewenste drank was verkrijgbaar.

De hele fair is zeer groots en goed opgezet. Er zijn ruim tweehonderd medewerkers die allen hun beste beentje voorzetten om de kermis te doen slagen.

Het Rad van Avontuur h.v., dat enorm veel prijzen in voorraad heeft, eist zeer veel van de medewerkers.

De man achter de microfoon heeft vandaag zeker last van opgezwollen stembanden. Een leuke opmerking hoorden wij hier. „Ze hebben hem ingeënt met gramofoonplatensap en papagaaienspeeksel", riep er een der toeschouwers.

De kermis is gisteren een groot succes geworden en zal heden en morgen zeker nog wel de nodige bezoekers trekken.

Wrak „Bontekoe" gevonden?

IJmuiden. — Bij het zoeken naar de "Willem Bontekoe" heeft Hr Ms "Paets van Troostwijck" met zijn asdic-apparatuur een omvangrijk wrak waargenomen van tussen de 10 en 30 meter lengte. Twee kotters zijn op de hoogte gesteld van deze waarneming en zullen met sleepnetten het wrak nader localiseren. Het is de bedoeling daarna met duikers te proberen het wrak te identificeren.

Buenos Aires. — De verpleegsters van alle particuliere ziekenhuizen te Buenos Aires zijn in staking gegaan voor hogere salarissen.

Recht tot het Hart

— Als we alleen verstandig en niet gevoelig waren, zouden we bijzonder nare mensen zijn.

Dr Carlos Winkel vertegenwoordigt Antillen op Congres

's Gravenhage. — In Nederland is aangekomen onderweg naar Rome dr K. Carlos Winkel, aangewezen als vertegenwoordiger der Antillen op de internationale poliomyelitisconferentie van 6 tot 10 September. Hij zal voorts bijwonen het internationale voedingscongres en het congres over lichamelijke gebrekkigen, waar hij de belangen zal behartigen van het eilandgebied Curaçao. Deze twee congressen worden van 14 tot 20 September gehouden, resp. in Amsterdam en Den Haag.

Lerida. — In de Spaanse Pyreneeën is de eerste sneeuw van het jaar gevallen. De daling van de temperatuur kwam onverwacht voor de bewoners, die nog geen maatregelen getroffen hadden.

Kikvorsmannen in dienst der wetenschap

Bij Bognor Regis zijn kikvorsmannen van de Londense Sub Aqua Club bezig om bodemonderzoekers te helpen bij het zoeken naar een 50 millioen jaar oude rots op de bodem van de zee. Onder leiding van Jim Phoenix heeft een groepje duikers de zeebodem tussen Pagham en Bognor onderzocht in de hoop deze belangrijke geologische vondst te doen. Zij zoeken de grote rots, waarvan een stukje, dat nu in het South Kensington Museum te Londen is te zien, vermoedelijk afkomstig is. Hoewel de rots staat aangegeven op vele zeekaarten, heeft men het massieve gevaarte nog nimmer gezien.

Dames boeken successen in Turijn

Turijn. — Bij de series 400 meter vrije slag heren en 200 meter vlinderslag heren om de Europese zwemkampioenschappen werden alle Nederlanders uitgeschakeld. De Vreng en De Jong startten in de 400 meter vrije slag, maar konden niet tegen de veel sterkere Hongaren, Zweden en Polen op. Geert Jan van Rooy kwam uit in de 200 meter vlinderslag, doch boekte de slechtste tijd van alle deelnemers.

De finale 100 meter rugslag dames leverde voor Nederland een gouden en een zilveren medaille op. Geertje Wielema werd eerste in 1 min. 13,2 seconden en Joke de Korte werd tweede in 1 min. 13,6 seconden. De Nederlandse meisjes waren beduidend sneller dan de overigen, want nummer drie, de Britse Judith Symmons, noteerde 1 min. 17,3 seconden en nummer vier, Echa Ligorio (Joegoslavië) 1 min. 17,9 seconden.

De Hongaar Gyorgy Tumpek won de eindstrijd 200 meter vlinderslag heren in 2 min. 32,2 seconden. Tweede werd zijn landgenoot Fejer in 2 min. 35,1 seconden en derde de Rus Martyn Gehik in 2 min. 36,3 sec.

De finale schoonspringen dames won de Russin Choumichucheva.

New York. — Volgens het Amerikaanse petroleum Iinstituut was de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week van 27 Augustus 6.048.000 vat tegen het vorige jaar in dezelfde periode 6.532.000.

CURACAO

Hoogst merkwaardig

Willemstad. — De Voorzitter van de Regeringsraad mr dr M. F. da Costa Gomez heeft het nodig geoordeeld met de Surinaamse Landsminister van Justitie een telefoongesprek voeren zulks n.a.v. de opgeblazen relletjes rondom Suriname—Curaçao, welke wedstrijd door Curacao reglementair met 5—0 werd verloren.

In bedoeld gesprek — „Today" spreekt van een telegram — zou de heer Gomez de Surinaamse Landsminister zijn bemiddeling hebben verzocht teneinde moeilijkheden te voorkomen.

Wij vinden op zijn zachtst uitgedrukt dit telefoongesprek — of telegram — dat een inmening betekent op het beleid van zijn Surinaamse collega, hoogst merkwaardig.

Oliejubilarissen

Emmastad. — De olie jubilarissen van deze maand zijn:

D. F. Silvania (35 jaar); J. A. Nolte, E. G. Con, J. L. Willem, J. J. Marcha (30 jaar); F. C. L. van Vugt, H. J. Parsonage, J. W. Bennebroek Gravenhorst, J. C. van Waalwijk van Doorn, A. Kruisdijk, J. M. Dorothea, M. A. Nicolina, J. R. Blaaker, C. E. Carrington, P. Marcano, R. G. Oosterling, A. P. Servanie, H. G. Mulder, J. E. Davelaar, P. A. Felix, J. P. M. van Heeswijk, J. M. Fermi en L. M. Arduin (allen 25 jaar).

Burgerlijke stand

Oranjestad. — *Geboren op 12 Aug.* dochter van M. Th. White en M. Stakelborough; 16 dochter van H. O. Hinkson en W. E. Gibson, dochter N. Angela; 17 zoon van A. Croes; 18 zoon van L. J. Mathilda en A. Wernet; 20 zoon van M. R. Priam en A. Simons, 20 zoon van A. R. Catalano en I. Prosonic; 21 dochter van L. B. Pontilius en M. R. Britten, dochter S. Flanegin en C. Hermus, zoon van D. R. de Cuba, zoon van A. Ras en M. N. Madriz, zoon van D. G. Caprino en H. J. Wolf; 22 zoon van G. Dirkson en B. Ridderstap; 22 zoon van H. J. Moi-Thuk-Shung en C. Curiel; dochter van J. De Souza en O. Gouveia; 25 zoon van M. J. Heyden en L. V. Tromp, dochter van A. Maduro en E. M. Vrolijk, dochter van H. Jansen en V. N. Frans; 26 zoon van D. v.der Woude en J. Leen.

Gehuwd op 25 Aug.: R. S. Whitfield en I. L. Dunlock; 26 J. R. Bislik en L. C. Kock, F. Maduro en A. M. Geerman, A. J. Genefaas en A. C. L. Ailamby, F. Croes en G. Vrolijk, R. F. Tromp en I. S. Kelly; 27 F. V. Croes en M. M. Marquez, M. Vries en R. T. Maduro; 28 P. Maduro en C. Erasmus, F. L. Robles de Medina en E. H. Thyssen, 28 J. S. Rincones en E. P. Inocencia.

Opening Baseball seizoen

Willemstad. — Zondagochtend 10.00 uur wordt in het Rifstadion de baseball-competitie 1954-1955 geopend.

J.P.F. excursiegangers opgelet

Willemstad. — Het bestuur van JPF verzocht ons aan de excursie-gangers te willen mededelen, dat de terugtocht op Zondag 5 September wordt aanvaard. De passagiers dienen om 8 uur v.m. op het Dr. Plesmanvliegveld aanwezig te zijn.

De op Aruba vertoevende excursiegangers dienen op Zaterdag 4 September met de KLM op Dakota contact te maken aangezien zij met de eerste lijndienst uit Aruba naar Curaçao worden vervoerd, teneinde via Curaçao Paramaribowaarts te reizen.

Kinderen vieren feest in Bargebad

Willemstad. — In het Bargebad werd gisteravond het vacantieplan van kinderen van de in de stad wonende Cepim werknemers met een feestavond voor de jeugd besloten. Het programma, dat o.m. bestond uit een filmprogramma, sloeg in bij de jeugd, die ook op het gebied der lekkernijen werd verwend.

De heer D. Mason sprak bij die gelegenheid enkele woorden waarin hij memoreerde hoe het vacantieplan is geslaagd. Ruim 250 kinderen waren gisteravond aanwezig.

Aanbesteding

Willemstad. — Gisteren werd de aanbesteding gehouden van het ophogen en afwalsen van het gedeelte bouwterrein „Steenrijk" gelegen ten Z.O. van de Piet Kegelstraat. Er werd als volgt ingeschreven:

C. P. Nederhorst fl 46.900.—; *Bohama* fl 62.500.—; *Bakhuis Wegenbedrijf* fl 69.000 en fl 75.000.—; Olario fl 75.000.—.

CAB Country Cross is 3 km lang

(van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Zoals wij reeds berichtten, wordt er op Zondag 5 September a.s. een wedloop met hindernissen georganiseerd door de C.A.B. Wij hebben met een van de organisatoren het parcours van de betreffende wedloop (met de auto) afgelegd en wij moeten toegeven dat de af te leggen afstand (3 KM) en de hindernissen goed zijn uitgezocht. De start is gelegen voor het Leprozengesticht te Charo, vanwaar de deelnemers bergafwaarts moeten tot bij het Mundo Nobo-terrein. Dit terrein zullen zij diagonaal moeten doorkruisen, dan langs de politiehuizen (straat van Tennisbaan), over een korte brak gelegen zandweg. Daarna zal men komen op de asphaltweg bij het Gebouw van de Landswatervoorzieningsdienst, dan naar links enkele meters en de mondi in, enige rotsachtige paadjes op om voor het Curaçaose Museum weer asphalt onder de zolen te krijgen. Van hier gaat het naar de Ambachtsschool, over een schutting langs de muur, over de muur, dan op de nieuwe Rifweg langs het huis van Dr. Frenken en zo naar het Stadion, waar de finish is. De wedloop zal beginnen om drie uur des namiddags en de deelnemers worden verzocht op tijd aanwezig te zijn, daar het schot voor de start precies afgaat om klokslag 3 uur. Het initiatief van de organisatoren voor het houden van deze wedloop is zeer te apprecieren, daar het publiek door het zien van de loper tijdens het parcours meer enthousiast zullen worden voor de mooie sport van athletiek.

Voor de winnaars zijn enige mooie prijzen ter beschikking gesteld.

Zaterdag geen boksen

Willemstad. — Van promotor Fraites vernemen wij, dat hij zich genoodzaakt heeft gezien de bokswedstrijden van a.s. Zaterdag af te lasten. De Trinidadiaanse bokser Easy Boy Francis, die het zou opnemen tegen Ismael España, heeft wegens ziekte de laatste dagen niet kunnen trainen en heeft verzocht de wedstrijd een week uit te stellen. Op 11 September kunnen wij dus toch van deze lang verwachte ontmoeting tussen genoemde boksers kunnen genieten.

Afscheid party

Suffisantdorp. — Door de leden van de Werknemersraad, werd in een genoegelijke samenzijn in de Algemene Club afscheid genomen van de heer Th. L. Sambo oud-voorzitter en ondervoorzitter van de Raad. De heer Sambo heeft vijf jaar, onafgebroken eerst in de Arbeiders Advies Commissie", later de Werknemersraad zitting gehad, waarin hij naar beste weten de belangen van de C.P.I.M. en in het bijzonder van de grote Werknemersgroep, die hij vertegenwoordigde, gediend heeft. De heer Sambo heeft zich n.l. uit de raad teruggetrokken, hij stelde zich voor de nieuwe raad niet herkiesbaar. Door de heer J. A. Illario, Voorzitter van de Raad werd hij toegesproken alsmede door de Portugese vertegenwoordiger in de Raad, de heer J. F. Camacho. Aanwezig waren van de Afd. Arbeidszaken van de C.P.I.M. de heer L. Poldervaart en van de Afd. Industrial Releations, de heer L. A. Lemmens met welke heren de Raad veel contact onderhoudt. Genoemde heren spraken ook enkele woorden van afscheid tot de heer Sambo, o.m. werd gewag gemaakt van het verdienstelijk werk van de heer Sambo in de raad. De samenwerking tussen de heer Sambo, de directie en de verschillende afdelingschefs was altijd prima. Als aandenken aan deze prettige samenwerking boden de leden van de raad de scheidende een schemerlamp aan.

De heer Sambo bedankte voor het fraaie geschenk en gaf de verzekering dat het hem zal helpen, om de prettige tijd in de raad doorgebracht in zijn herinnering levend te houden.

Na het officiële gedeelte van deze afscheids-party, bleef het gezelschap nog lange tijd onder het genot van een koele dronk bijeen.

„Te veel", zegt Indonesische Regering

ZESTIG RUSSEN voor ambassade te Djakarta

Worden overtollige stafleden teruggezonden?

Djakarta. — Er heerst in Djakarta misnoegen over de mededeling, dat de staf van de Russische ambassade, die daar zeer binnenkort gevestigd zal worden, uit zestig leden zou bestaan. Hierbij zijn de gezinsleden niet inbegrepen.

De ambassadeur Zhukov zou per schip uit Napels onderweg zijn naar Indonesië. Twee leden van de staf, die uitstekend Indonesisch spreken, zijn hem vooruitgegaan om voorbereidingen te treffen voor de opening van de ambassade. Het zal, naar men in Djakarta mededeelde, zeer lastig zijn huisvesting voor het personeel van de ambassade te vinden.

De vice-voorzitter van het Indonesische parlement, mr Tambunan, heeft gezegd, dat, indien het juist is, dat de staf uit zestig leden bestaat, dit een schending betekent van de tussen Rusland en Indonesië gesloten overeenkomst, volgens welke de uitwisseling van diplomatieke vertegenwoordigingen zou geschieden op basis van reciprociteit. De Indonesische staf in Moskou telt slechts acht leden, aldus mr Tambunan.

De voorzitter van de sectie Binnenlandse Zaken van het parlement, Sjamsuddin Sutan Makmur, zeide, dat, indien de Russische ambassade van groter omvang is dan de Indonesische ambassade in Moskou, de regering dezelfde maatregelen moet treffen als indertijd ten aanzien van de Chinese volksrepubliek geschiedde en de overtollige stafleden moet terugsturen.

Amerika slecht ingelicht over Britse politiek

Londen. — Het Britse parlementslid Tom O'Brien, die ook een belangrijke functie bekleedt bij het Britse filmbedrijf, is vandaag uit New York te Londen teruggekeerd en gaf als zijn mening te kennen, dat het Amerikaanse publiek slecht is ingelicht over het Britse politieke beleid. „De Amerikaanse pers ruimt niet genoeg plaats in voor het weergeven van de Britse en Europese standpunten ten aanzien van internationale aangelegenheden", zei hij. Hij sprak de hoop uit, dat de Amerikaanse pers, vooral de meer verantwoordelijke geledingen daarvan, een juister verslaggeving zal verzorgen „van hetgeen wij doen en hoe onze politiek is", aldus O'Brien.

New York. — De correspondent te Washington van de New York Post, Robert Allen, schrijft dat er „fabelachtige nieuwe middelen zijn ontwikkeld voor de opsporing en vernietiging van duikboten, ook die met atoomaandrijving en atoombewapening".

Ford bindt de strijd aan

Detroit. — Het blad „Fortune" voorspelt, dat de Ford Motor Company, thans nog een familie-vennootschap, spoedig omgezet zal worden in een naamloze vennootschap. Volgens het blad is Ford voornemens eerlang tot een publieke aandelen emissie over te gaan in een poging om de eerste plaats op de Amerikaanse automarkt te veroveren. De Amerikaanse autoindustrie verwacht binnen een jaar een felle concurrentiestrijd tussen de „Grote Drie": Ford, General Motors en Chrysler.

Naar de vrijheid!

Neurenberg. — Drie Zuidslavische studenten van een groep van 37, die een reis door West-Duitsland maakte, hebben zich op het station te Neurenberg een doorgang gevochten naar Amerikaanse agenten van de contraspionnagedienst en om politiek asyl verzocht, aldus hebben Westduitse autoriteiten bericht.

Demostratie met nieuwe kanon

Boscombe — Dezer dagen is te Boscombe (Wiltshire) voor het eerst een demonstratie gegeven met een nieuw kanon, die „Aden' heeft en sneller dan enig bestaand kanon 30 mm-granaten afvuurt. De demonstraties werden uitgevoerd door een straaljager van het type Hunter, die vier van deze kanonnen aan boord had.

75 jaar geleden heeft Edison zijn telefoon gedemonstreerd

Op 30 Augustus j.l. was het 75 jaar geleden dat Thomas Alva Edison op het gemeentehuis te Saratoga in de Verenigde Staten de eerste openbare demonstratie gaf met de „wonderbaarlijke chemische telefoon". Een demonstratie, welke enorme sensatie verwekte. Over het hele land brachten de bladen uit die tijd het nieuws met grote koppen op hun voorpagina's.

De gevoeligheid van de microfoon is zo groot, dat men het kruipen van een vlieg over het membraan hoort als het stampen van marcherende soldaten.

Onbewust geniet de tegenwoordige mens van vele gemakken, die hij te danken heeft aan de geniale en vindingrijke geest van Thomas Alva Edison. Hoeveel van die gerieflijkheden — electrisch licht, radio, film e.a. — van hem afkomstig zijn is nauwelijks vast te stellen. Een van die gerieven waar hij een werkzaam aandeel in heeft gehad is de telefoon. Op hetzelfde ogenblik dat de wereld werd verrast met een nieuwe tak van sport in Amerika, baseball, werkten drie Amerikaanse uitvinders onafhankelijk van elkaar aan een nieuw communicatiesysteem waarbij de menselijke stem zou kunnen spreken langs draden, die dwars over de wereld zouden lopen. Het waren Edison, Alexander Graham Bell uit Salem, Massachusetts en Elisha Gray uit Chicago, Illinois. Edison's bijzondere taak in de ontwikkeling van de telefoon is geweest de vervaardiging van een instrument dat de menselijke stem opving en versterkt weergaf. Terwijl de uitvinder dagen en nachten zijn principe uitwerkte zaten Bell en Gray eveneens niet stil en er [illegible] een werkelijke telefoonoorlog [illegible] Maar Edison won op alle fronten. [illegible] verscheen tenslotte met de uitvinding die de telefoon van practisch nut heeft gemaakt — de koolzender. Tegenwoordig bekend als de koolmicrofoon. Een apparaat dat de menselijke stem omzet in electrische trillingen en langs een draad voert naar Bell's uitvinding, de electromagnetische ontvanger, die de electrische trillingen weer omzet in luchtgolven, waar door een verstaanbaar geluid te voorschijn wordt getoverd. Een kroniekschrijver uit de dagen van de „wonderbaarlijke" telefoon beschrijft de microfoon van Edison als volgt: „De gevoeligheid van de microfoon is zo groot, dat men het kruipen van een vlieg over het membraan hoort als het stampen van marcherende soldaten, en het blazen tegen de koolstukken wekt de indruk van een stormwind. Een reporter van de New York Tribune gaf in zijn blad een verslag van de demonstratie op die bewuste dag in Augustus 1879 in het gemeentehuis te Saratoga. „Het raadhuis was geheel gevuld met lieden die belangstelden en vermaak schiepen in de demonstratie en de beschrijving van Edison's nieuwste vinding, de chemische telefoon. De heer Batchelor, assistent van de heer Edison, die gezegend is met een krachtige en resonerende stem, doch die gisterenavond last had van een zware verkoudheid, bevond zich in een verafgelegen vertrek in het gebouw waarheen de telefoondraden waren geleid. Allereerst worden de experimenten genomen met de magnetische microfoon en de magnetische telefoon.

Daarna met de koolzender en de magnetische ontvanger en tenslotte werd de electro-chemische telefoon gebruikt, met uitnemende resultaten. Het gepraat en gezang van de heer Batchelor kon in de hele zaal worden gehoord. De telefoon gaf duidelijk het gezang van twee of drie personen tegelijk weer, het praten van een persoon en tegelijkertijd het zingen van een ander, fluiten en wijsjes op een kornet, luid en lang lachen, het opzeggen van het alphabet en vele andere klanken. De heer Edison gaf een verklaring van het toestel dan al deze wonderen verrichtte en hij tekende er op een schoolbord een schets van. Zijn verklaring vond grote bijval bij de mensen". Bij de demonstratie was ook aanwezig Graham Bell.

En wat is er nu na 75 jaren gegroeid uit dat eerste openbare telefoongesprek? Een groot technisch en zeer gecompliceerd bedrijf. Een bedrijf, dat door geen enkel geënvenaard kan worden. Millioenen mensen hebben een eigen telefoonnummer.

In de loop der jaren is het telefoonwezen gestadig gegroeid. Een groei die continu doorgaat en die alle verwachtingen heeft overtroffen. En dan te bedenken dat nog maar bijna één generatie geleden het eerste openbare en foutloze telefoongesprek werd gedemonstreerd door de man „die geen legers ten strijde heeft gevoerd. Geen landen heeft overwonnen. Geen volken tot slaven heeft gemaakt. Maar niettemin over een kracht beschikte waarvan geen krijgsman ooit heeft gedroomd".

Beroepsvoetbalclub Haarlem legt haar bijltje er bij neer

Haarlem. — De beroepsvoetbalclub Haarlem N.V. in oprichting is opgeheven. Het bestuur der club heeft een brief geschreven aan het bestuur van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond, waarbij het mededeelde zijn functies neer te leggen. De gemeente Velsen had de eis gesteld, dat de N.B.V.B. zijn leden garant zou stellen voor een waarborgsom voor het huren van het sportpark Schoonenberg. De N.B.V.B. wilde niet aan deze eis voldoen en was bovendien het over enkele andere punten niet eens.

Een ander punt van het schrijven van de N.B.V.B., waardoor Haarlem haar werkzaamheden staakte, was de mededeling, dat de N.B.V.B. Haarlem adviseerde — daar de club in verband met de competitie van de N.B.V.B., welke begin September aanvangt, niet op tijd klaar kon zijn met de interne organisatie — niet eerder over te gaan tot het aangaan van verplichtingen, tot zij van de N.B.V.B. de toezegging heeft ontvangen, dat Haarlem als lid van de N.B.V.B. was toegelaten en Haarlems elftal aan de competitie kon deelnemen. Het bestuur van Haarlem heeft hieruit zijn consequenties getrokken.

Parijs. — De Franse Nationale Vergadering heeft met 418 tegen 162 stemmen een regeringsmotie aangenomen waarin verzocht wordt om het debat over de toekomstige buitenlandse politiek tot 3 November uit te stellen.

Vervalsingen en ontdekkingen in de schilderkunst blijven aan de orde

De affaire te Lübeck en Han v. Meegeren

(Bijzondere correspondentie)

Het moet een middag in de zomer van 1938 geweest zijn, toen een groot aantal mensen bijeen waren in het Museum Boymans te Rotterdam. De belangstellenden werden door suppoosten terug gedrongen en experts als Valentiner uit New York, Friedländer uit Berlijn, Prof. Martin van het Mauritshuis, Schmidt—Degener van het Rijksmuseum en Schneider, de conservator, traden naar voren om het befaamde schilderij „De Emmausgangers" van Johannes Vermeer te bezien. Tussen de belangstellenden stond Han van Meegeren om te kijken hoe zijn weergaloze vervalsing het deed. Een suppoost duwde hem terug. „Gaat u achteruit, u mag er niet bij!"

Toen hij in October negen jaar later terecht stond en de president hem vroeg: „Mijnheer van Meegeren, wanneer u zegt vooral vervalsingen te hebben gepleegd om wraak te nemen op het noodlot, waarom hebt u toen oplichting gepleegd tot zulke fantastische bedragen!", antwoordde de schilder zonder zich te bedenken: „Als ik dat niet gedaan had zou niemand aan hun echtheid geloofd hebben".

Deze affaire is weer sterk in de herinnering gekomen nu in het gerechtsgebouw te Lübeck de 41-jarige Duitser, Lothar Walskat terecht staat wegens vervalsing van fresco's in de Mariakerk aldaar. Zoals bekend werden in de gebombardeerde kerk restanten van Romaanse en vroeg-gothische fresco's gevonden onder de losgebarsten kalk. De restaurateur Walskat werd naar de kerk gezonden en naarmate zijn werk vorderde groeide de aandacht van belangstellenden en experts en men ging zelfs zover om speciale postzegels met toeslag uit te geven om gelden bijeen te brengen voor de restauratie. Thans nu het werk der restauratie gereed is, heeft Lothar Walskat bekend gemaakt, dat hij de maker van de schilderingen is en alleen de zeer geringe fragmenten van oude overblijfselen heeft gebruikt als uitgangspunt.

Macht van de kunstkenners

Sacchi in Den Haag

Een dik dossier werd opgemaakt en uit de vele onderzoekingen bleek, dat Walskat zich vroeger reeds had schuldig gemaakt aan vervalsing van Italiaanse renaissance-schilders en van modernen als Gauguin, Henry Rousseau, le douanier en zelfs van de nog levende schilder Chagall. Na alles wat wij van van Meegeren weten is dit laatste niet zo verwonderlijk. Bij de vervalsing van de wandschilderingen staat men voor groter raadsels, maar als men het werk van de restaurateurs van fresco's kent dan wordt het geheel wel begrijpelijk. Een oude schildering, die onder de kalk vandaan komt is soms verrassend helder van kleur. Meestal is het pigment door stof en uit de nieuwe kalklaag geheel verbleekt. Men kent echter middelen om de glans en de kleur weer op te halen. Op vele plaatsen is doorgaans echter ook de kalklaag, waarop de fresco's geschilderd zijn door het weer aangetast. Door middel van injecties met een bepaald soort fixatief kan men de oude lagen soms wel weer tot een compact geheel maken maar dikwijls brokkelt alles onder de handen van de restaurateurs weg en moet men de verloren gegane delen aanvullen met een nieuwe blanke laag cement en kalk of de bakstenen muur zichtbaar maken op die plaatsen. Op zo'n moment is de verleiding voor de restaurateur bijzonder groot om de ontbrekende delen aan te vullen.

Begint men daar echter mee, dan ziet men steeds meer ontbrekende details en zonder dat men er erg in heeft is de restaurateur bezig nieuwe schilderingen te maken. Heeft hij dan nog een grote kennis van de Romaanse frescotechniek en heeft hij de tekening nauwkeurig bestudeerd dan is spoedig het hek van de dam en volgt de ene nieuwe schildering na de andere.

Dit alles wordt nu als misdadig gezien maar het is eeuwenlang de methode der restaurateurs geweest. In de Capella Palatina te Palermo kan de aandachtige kijker diverse stukken vinden in Byzantijnse mozaïeken, die geheel gerestaureerd zijn. Daar hebben artisten enkele decennia geleden verscheidene verdwenen stukken toegevoegd in een stijl, die globaal gezien, wel met het geheel overeenstemt, maar die toch heel weinig gemeen heeft met het kunstenaarschap van de makers. En stond Thorwaldsen niet bekend om de genialiteit, waarmee hij ontbrekende lichaamsdelen aan gevonden Griekse plastieken vervaardigde? De tegenwoordige museum-directeuren ontdoen zich weer drastisch van zijn drift om de Griekse beelden te vervolmaken en exposeren liever brokstukken, maar vijftig jaar geleden dacht men er heel anders over.

Daar komt nog bij het belang van de kunsthandel. De handelaar Duveen heeft zich opgetrokken aan de zeventiende eeuwse Hollanders, de Florentijnen en Venetianen en hij heeft er Amerika rijp voor gemaakt en grote sommen gelds (groter dan men ooit betaald had) stroomden in zijn zakken. De prijzen en de waarden stegen tot formidabele hoogten en vele Europese landen (waaronder Nederland) verloren daardoor belangrijke collecties. De Parijzenaar Vollard verkocht de grote Franse impressionisten en organiseerde het zo, dat zelfs Renoir op zijn oude dag, toen hij zo door rheumatiek verstijfd was, dat hij nauwelijks meer een penseel in de handen kon houden, grote beelden ging ontwerpen met behulp van een jong beeldhouwer, die als uitvoerder optrad. Vollard kreeg alle rechten en de alleen-verkoop. Enkele Parijse kunsthandelaars gingen daarop coqueteren met Picasso, Braque, Matisse, Dufy, van Dongen en vele anderen. Ze hadden succes, ze maakten de „Ecole de Paris". De kunst kwam van de dienende, religieuze of monumentale functie in de contreien waar het alleen om geld gaat.

Het is bij schilderijen vooral belangrijk om een expertise te krijgen van een befaamd man. Of het mooi is of niet, doet er minder toe, de expertise is belangrijk. Dezer dagen is er in New York een schilderij van een Italiaans meester, een madonna met kind, geveild voor enkele duizenden dollars. Thans heeft de nieuwe bezitter een expertise gekregen van een kunsthistoricus en plotseling is het stuk meer dan een millioen dollar waard.

Het door een Haagse verzamelaar ontdekte schilderij van Andreas Sacchi: „St. Sebastiaan".

Waarde van de expertise

Dr. Abraham Bredius schreef in 1937 na het z.g. geheimzinnige transport in een zeiljacht over de Middellandse Zee van de Emmausgangers (het kwam toen uit een oude Italiaanse collectie en werd naar Monaco gesmokkeld): „Dit heerlijke werk van Vermeer, den groten Delftschen Vermeer is goddank uit de duisternis, waarin het zich jarenlang bevond, weer te voorschijn gekomen, ongerept, zóó als het 't atelier van den schilder verliet. Het is als onderwerp bijna éénig in zijn oeuvre; en er straalt een diep gevoel uit, zóó als men dit in geen zijner andere werken vindt. Toen mij dit meesterwerk getoond werd had ik moeite mijn ontroering te bedwingen. En het zal velen zo gaan, die deze schilderij zullen mogen aanschouwen. Compositie, uitdrukking, kleur, alles verenigt zich tot een geheel van de hoogste kunst, de hoogste schoonheid." Als hij deze verklaring niet had afgelegd zou er misschien nooit zoveel voor van Meegeren's vervalsing betaald zijn. Het blijft een raadsel, waarom iedereen voor het schilderij tot in 1946 vol ontzag en vervoering stond en men thans na de bekentenis het object als een schaamtevolle last van zich afschuift. Men voelt zich opgelicht en bedrogen in een van de heiligste zaken.

De zaak in Lübeck ligt geheel anders. De restaurateur zal geen exorbitante sommen verdiend hebben en men kan door de nieuw-gebruikte verfsoorten moeilijk nagaan wat er aan de schilderingen authentiek is en wat niet en zelfs de experts staan voor een raadsel. Ik geloof nog steeds dat de vervalser zeer importante restanten gebruikt heeft om het geheel opnieuw te schilderen. Maar ook hier voelt men zich in zijn hemd gezet, men heeft leedvermaak met de experts, die het altijd zo goed weten en men is wederom in zijn heilige gevoelens aangetast, want ook hier betreft het religieuze voorstellingen.

Onze tijd heeft een extreme behoefte tot originaliteit en dat speelt de zaak ook nog parten. Tegenwoordig wordt iedere copieerlust snel tot plagiaat bestempeld en wee het gebeente van degene die op een tentoonstelling met een directe copie komt van een bekend meester. De heer Lothar Walskat was mogelijk in de dertiende en veertiende eeuw met zijn werk een geacht meester geweest. In de Romaanse, Gothische en Byzantijnse kunst treffen wij steeds weer afbeeldingen van dezelfde voorstellingen aan. De gehele compositie tot in details werd dikwijls van de ene schilder of mozaïek-maker door de andere overgenomen en in de uitwerking slechts herkennen we het meesterschap.

Copiëren is altijd veel gedaan

Zelfs in de zestiende en zeventiende eeuw gold het copiëren als een veel gebruikte werkmethode.

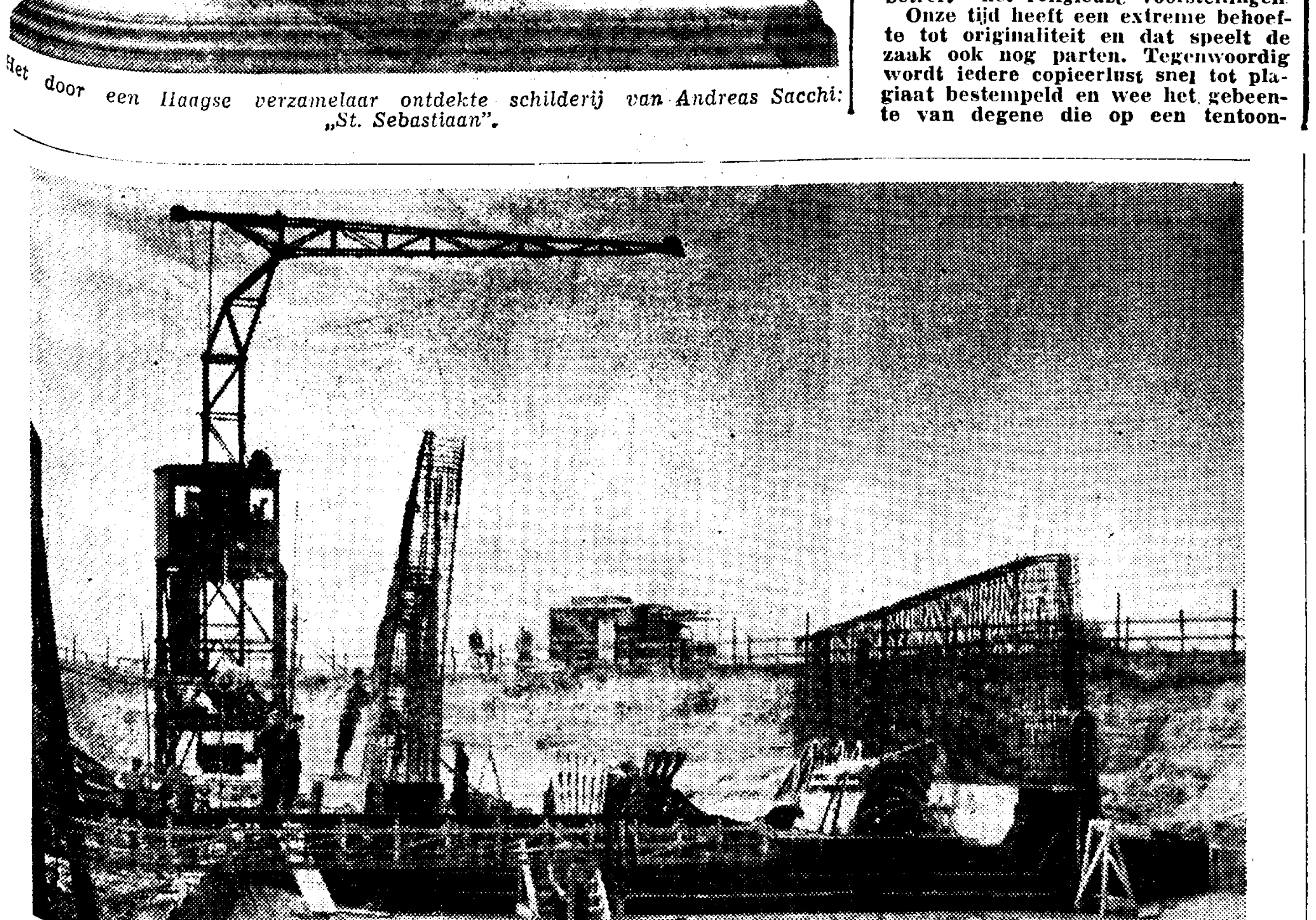
Dit ervoer ik dezer dagen weer toen ik een heer in Den Haag bezocht, die een Italiaans meester ontdekt meent te hebben. Het gaat hier om een schilder, in Nettuno geboren en lange tijd in Rome werkzaam geweest: Andrea Sacchi. Het schilderij stelt de marteldood van de H. Sebastiaan voor en de figuur is, op de achtergrond — waar een prachtig landschap te zien is — na, een copie van de H. Sebastiaan, die Titiaan schilderde voor het rechter luik van zijn beroemde verrijzenis-altaar te Brescia. Ik wil na de bovenstaande eloog niet de indruk wekken, dat mijn Haagse man eveneens een vervalser is; het tegendeel is waar en hij heeft juist door de affaire Van Meegeren erg veel tegenwerking gekregen bij zijn onderzoekingen. De figuur van St. Sebastiaan moet door Titiaan vele malen opnieuw geschilderd zijn. Sacchi stond bekend om het feit, dat hij dikwijls copieën van beroemde meesters maakte en stond ook sterk onder invloed van Rafaël en Correggio. Toch behoorde hij tot een der markantste schilders uit Rome in de eerste helft der zeventiende eeuw en genoot grote achting. Het schilderij is aan de achterzijde gesigneerd „And. Sacchi Pinx".

Hoe komt men nu aan zo'n ontdekking? De Haagse bezitter, de heer Kelder is archivaris van beroep. Hij is een zeer achtenswaardig archivaris en snuffelt graag in oude stukken. Hij bezoekt ook wel veilingen en koopt soms schilderijen, als hij meent dat er enige eer mee te behalen is. Wanneer hij eenmaal een stuk bezit, dan gaat hij alle mogelijke reproductieboeken na, snuffelt oude catalogi door en zoekt in oude prospecti van veilingen, desnoods die van honderd jaar geleden. Komt hij eenmaal op een spoor, dan schrijft hij links en rechts brieven en vraagt collega-archivarissen om nadere inlichtingen. Vindt hij niets dan laat hij het toch schoonmaken en onderwerpt het aan een nieuwe inspectie en laat het doorstralen met infra-rode of Röntgenstralen. Bij infra-rode belichting kwam aan de achterzijde de naam Sacchi te voorschijn en dadelijk zond hij brieven met foto's weg naar Prof. Rodolfo Pallucini te Venetië en Prof. Guiseppe Frocco te Padua. Beiden onderzochten het schilderij en de signatuur en gaven een expertise en erkenden het schilderij als een origineel stuk van genoemde schilder. Daarmee is de heer Kelder niet tevreden en hij vond vroege beschrijvingen in een catalogus van 1783, waaruit bleek, dat het stuk zich hoogstwaarschijnlijk in de collectie van „Casa Colonna" te Rome moet hebben bevonden.

Door al deze speurtochten is de heer Kelder soms jarenlang bezig met een enkel schilderij, maar het is nu eenmaal een passie van hem geworden. Eens vond hij een Adriaan Brouwer en thans bezit hij nog een stuk, waarvan vele sporen naar een vroege Rembrandt of een van diens leerlingen leiden. Bezit hij eenmaal voldoende documentatie en expertise over een stuk dan tracht hij het te verkopen, omdat geld harde arbeid vergoedt. Zijn speurtochten zijn uitermate boeiend en interessant, zij hebben echter meer met recherchewerk dan met kunst te maken.

Enkele van de pseudo-Romaanse heiligenfiguren uit de Marien-Kirche van Lübeck.

De Zuiderzeewerken bij Harderwijk (Nederland) vorderen gestadig. Het pneumatisch heien van een houten damwand in de teen van de dijk ter afsluiting van de kraagstukken en tot steun van de daarboven aan te brengen steenglooiïngen. Van uit Harderwijk is van deze, in de wandeling genoemde „knardijk", reeds 16 km. boven het wateroppervlak.

Verzamelaar van vuurwapens

CECIL B. DE MILLE, de titaan van Hollywood

Menigmaal is Cecil B. de Mille in Hollywood voor gek verklaard. Deze man, die meer „sterren" geleverd heeft aan het witte doek, dan welke andere filmmaker ook, was inderdaad voor geen klein geruchtje vervaard. Tot degenen, die door hem een aan twee kanten besmeerde boterham in de filmindustrie verdienden, behoorden onder anderen Gloria Swanson, Wallace Reid, Julia Faye, Jack Holt, Phyllis Haver, Rod la Roque, H. B. Warner, Sessue Hayakawa, Richard Dix, Leatrice Joy, Florence Vidor, Carles Bickford, Geraldine Farrar en velen meer, die vermoedelijk alleen de ouderen onder ons zich nog zullen herinneren, doch die stuk voor stuk hun steentje tot de bloei van de film als amusementsfactor hebben bijgedragen.

Een van zijn eerste „gekke ideeën was het uitkopen van Geraldine Farrar van het toneel tegen een salaris van twintigduizend dollars voor drie films. Een latere film met haar, „Joan, the Woman", die hij in 1917 maakte, bevatte zelfs scènes, die met de hand waren ingekleurd en zij kan daarom gelden als de eerste gekleurde Hollywoodse film.

Zijn grote voorliefde ging echter uit naar bijbelse onderwerpen, en al zijn er dat slechts een stuk of vijf, zes in de reeks van achtenzestig films, die hij in zijn meer dan veertigjarige filmloopbaan maakte, het waren voor hem zeker niet de onbelangrijkste. Zijn eerste bijbelse film was „De Tien Geboden", waaraan hij een bedrag van niet minder dan anderhalf millioen dollars besteedde. Dat was in 1923 en een der grootste verrassingen van die tijd was wel de technische geraffineerdheid, waarmede hij de scheiding van de Rode Zee geënsceneerd had. Er werd voorspeld, dat die film bij lange na niet de kosten zou opbrengen. In werkelijkheid sloeg zij een record van tien millioen dollars, doordat zij alleen reeds in New York drie jaren lang onafgebroken werd vertoond.

De Mille is de man van de ideeën. Toen de oorspronkelijke geluidscamera in een hermetische gesloten cel stond weggeborgen, was een „bewegend" beeld vrijwel niet mogelijk. Door middel van dekens en lakens, deed De Mille toen een idee aan de hand om de camera dusdanig te omwikkelen met geluiddempend materiaal, dat zij uit haar isolement kon worden gehaald.

Thans staat er wederom een bijbels verhaal van de zesenzestigjarige De Mille op stapel, namelijk „Samson en Delilah".

De Mille is drager van talrijke onderscheidingen en de straat, waarin hij woont, is zelfs naar hem genoemd: De Mille Drive, in Laughlin Park in Los Angeles. Hij is een verwoed verzamelaar van oude vuurwapens, ivoren kunstvoorwerpen en ruwe juwelen.

Washington. — De Amerikaanse vloot heeft medegedeeld, dat twee Amerikaanse ijsbrekers zich een weg hebben gebaand door de westelijke ingang van de langgezochte noordwestelijke doorvaart in de Canadese noordelijke ijszee. Volgens de marine waren de ijsbrekers de eerste schepen die door de vroeger niet te passeren McClurestraat zijn gevaren.

Saigon. — „Hoewel ik keizer Bao Dai geheel ben toegedaan, zou ik hem willen aanraden op dit ogenblik niet terug te keren naar Vietnam", aldus heeft de paus van de Caodaisten Pham Cong Tac, verklaard.

De Caodaisten, die een millioen aanhangers tellen, vormen de belangrijkste politieke macht in zuid-Vietnam.

Nairobi. — Er zijn onlangs in Kenia 1.500 schietwapens en bijna 43.000 patronen bij de politie aangegeven in een periode van dertig dagen, waarin men ongestraft wapens en munitie kon inleveren, aldus is te Nairobi bekendgemaakt.

Het ene nodige

HET ENE NODIGE

Mijn jonge, slanke, blonde knaap, vol jeugdig idealen.
Ga nu in 't heerlijk lenteweer langs veld en wegen dwalen,
En droom, gij dichter, die gij zijt, en schrijf uw poëzie,
Laat zich ontplooien uw talent, uw zin voor harmonie,
Bezing der nachtegalen slag, 't gezang der leeuweriken! —
Nei, ik mot na de ruizemets, na de ruizekornerkikken!

Mijn jonge, slanke, blonde knaap, gij, die u kunt verheffen
Op vleugelen van de muziek, gij, die ons weet te treffen,
Te voeren door uw zachte kunst, aangrijpend door de macht
Van uw gezang, uw snarenspel, met onweerstaanb're kracht,
Zoolang het tijd is, speel of zing om 't harte te verkwikken! —
Nei, ik mot na de ruizemets, na de ruizekornerkikken!

Mijn jonge, slanke blonde knaap, gij, die toneel kunt spelen,
Ontwikkel deze gave Gods, begunstigd boven velen,
Gij voelt de vreugde van het spel, van 't spel en van het woord,
Wanneer de zaal u gadeslaat, en naar uw klanken hoort,
Wanneer ge nu eens zacht ontroert, en dan weer fel doet schrikken . . .
Nei, ik mot na de ruizemets, na de ruizekornerkikken!

Mijn jonge, slanke, blonde knaap, uw vader is verslagen,
Omdat gij nimmer werken wilt, en hij van dag tot dagen
U aanspoort, vraagt, bedreigt, bezweert te werken, zoals hij,
Om eens uw plaats u te verov'ren in de maatschappij,
Doe wat hij zegt, en leer u naar zijn reed'lijk' eischen schikken!
Nei, ik mot na de ruizemets, na de ruizekornerkikken!

Mijn jonge, slanke, blonde knaap, uw moeder ligt te sterven,
Moet zij de laatste dagen droef uw zonnig aanschijn derven?
Ga troost de kranke, koel haar 't hoofd, dat van den koortsgloed brandt,
Zit aan haar sponde, spreek haar toe, streel haar de rimp'le hand
Vertroost de stervende, verlicht haar laatste oogenblikken . . .
Nei, ik mot na de ruizemets, na de ruizekornerkikken!

Angst voor de dokter?

Kwalen laten lidtekens achter in de ogen

Misschien heeft U zich de laatste tijd niet al te lekker gevoeld. U bent nu niet bepaald ziek, maar u heeft zo'n vage gewaarwording, dat het mechanisme van uw lichaam een beetje meer kraakt dan gewoonlijk. Uw vrouw of uw man, een van uw kinderen of een ander familielid helpt u een tijdje en neemt u ten slotte mee naar een dokter om u eens helemaal te laten onderzoeken. Of misschien gaat u zelfs eens naar hem toe voor een keuring, wanneer u een levensverzekering wilt afsluiten. In al deze gevallen zult u vrijwel hetzelfde meemaken.

U gaat bij de dokter binnen met een enigszins beklemd gemoed. U krijgt een zwaar gevoel om uw maag, wanneer u denkt aan alle pijntjes die u al eens ooit heeft gehad. En na enkele minuten, die u uren hebben toegeschenen, belandt u ten slotte in de spreekkamer van de dokter. Terwijl hij u begroet, neemt hij u van top tot teen op, zodat u de overtuiging krijgt dat hij u nog maar zes maanden te leven geeft. Dan begint pas het routinewerk. De dokter betast u, beklopt u en tuurt in verschillende organen met behulp aan een aantal vreemde instrumenten. Hij neemt uw temperatuur op, luistert aan de longen, telt de polsslagen, meet de bloeddruk. Misschien vraagt hij nog wat urine, die hij naar een laboratorium stuurt en tapt hij wat bloed.

Methode

Wat wilde die dokter eigenlijk met al dat geheimzinnige gedoe te weten te komen? Het antwoord is: heel veel. En wat meer is: er school oneindig veel methode in zijn ogenschijnlijke dwaasheid.

Om te beginnen, u herinnert zich zijn onderzoekende blik, waarmee hij u opnam bij het binnenkomen. Hij keurde u toen met de ogen, keek hoe u liep, hoe uw lichaamshouding was, want hij weet, dat men de diagnose van vele kwalen juist met een oogopslag kan vaststellen. De thans overleden dr Logan Clendening heeft destijds gezegd: „Kwalen laten hun littekens achter in de ogen van de mens, de kleur van zijn huid, de beweging van zijn benen, de kromming van zijn rug en de houding van zijn borst."

De dokter kijkt daarom naar uw gezicht. Hij stelt vast of u wellicht verschijnselen vertoont van adenoïde-vegetaties, zodat u door uw mond ademhaalt, of dat uw hals gezwollen is en uw ogen uitpuilen, zoals bij hen, die aan struma lijden. Hij kijkt naar uw vingers of die soms gezwollen zijn; een symptoom van hartkwalen en zwakke longen.

Natuurlijk gebruikt hij bij de keuring niet alleen zijn ogen. Het bevoelen, het luisteren en ook de reuk zullen hem meer gegevens verschaffen. De adem van mensen, die aan suikerziekte lijden, heeft een eigenaardige zure geur; typhus riekt weer heel anders.

Ook de familie

Het onderzoek zal waarschijnlijk beginnen met een gedetailleerde opsomming van de ziekten, waaraan gijzelf hebt geleden of uw naaste familieleden. Hij zal nauwkeurig uw leefregels willen weten; of u de laatste tijd vermagerd bent of veel gewicht hebt bijgewonnen. En dan begint de dokter met de drie geheimzinnige bewerkingen: betasten, bekloppen en ausculteren. Dat wil zeggen: hij tast bepaalde plekken van uw lichaam af, klopt op borst en rug en luistert tegelijk naar het geluid. Met de stethoscoop hoort hij hoe hart en longen werken.

Door het aftasten van het lichaam kan hij veel te weten komen. Hij kan een ontsteking rondom aftasten, zoals bij een abces, en de omvang er van bepalen. Door de hand op de borst te leggen kan hij inlichtingen verkrijgen over uw hartstreek, vooral links, waar het hart ligt. Hij kan gezwellen en uitwassen onder de huid ontdekken. Aan de rechterzijde onder de ribben kan hij uw lever voelen en u daarover iets vertellen. Een bepaalde gevoeligheid in de buik wijst op een ontsteking van de blindedarm. Abnormaal hoge of lage temperaturen van de huid, die met de hand worden geconstateerd, kunnen eveneens aanduidingen geven over een of andere ziekte.

Tromgeluid

Het bekloppen is een manier om de toestand van uw lichaam op te nemen. Het lijkt tamelijk eenvoudig. De dokter legt zijn linkerhand bijvoorbeeld plat op uw rug en terwijl hij met de middelvinger van de rechterhand op de middelvinger van de linkerhand klopt, luistert hij wat voor een geluid dat maakt. Hij herkent een gezonde long aan haar goede klank en weet ook, dat de weefs[illegible] getast, wanneer het geluid [illegible]. De vaste organen van het [illegible] geven bij het bekloppen [illegible] een zwak geluid, terwijl h[illegible] dikwijls naklinken als een t[illegible] geluiden verraden aan de dokter [illegible] een orgaan soms gevuld is met een vloeistof, die er niet behoort [illegible], zoals dat bijvoorbeeld het geval is bij een longontsteking.

Dit bekloppen dankt zijn oorsprong aan de wijnhandel. Leopold Auenbrugger, een Weense dokter uit de achttiende eeuw, die de techniek van het bekloppen heeft ontwikkeld, had waargenomen, dat wijnhandelaars het peil van de wijn in een gesloten vat maten door op de wand te kloppen. Het gevulde deel van de ton gaf een heel ander geluid dan het andere, waarin slechts lucht was. Auenbrugger paste deze methode toe in de geneeskunde.

Buenos Aires. — Vijf vliegtuigen van de Argentijnse luchtmacht zijn naar Guatemala gevlogen om 120 Guatemalan en die toevlucht hebben gezocht in de Argentijnse ambassade bij de recente revolutie, te evacueren. Een onbekend aantal andere vluchtelingen zal, hangende een onderzoek door de Guatemalaanse autoriteiten, achterblijven.

Stoeipartij met een Anaconda

*Iedereen, die er belang in stelt een slang „au" te laten zeggen, doet er goed aan een lesje te nemen bij meneer Ross Allen van de foto's hierboven, die in Silver Springs in Florida (V.S.) voor de handel een slangenfokkerij exploiteert. Met de 22 voet lange Anaconda, die hij hier onder handen heeft, heeft zelfs de heer Allen enkele kunstgrepen nodig. Links heeft de slang zich om het hoofd van de verzorger gewonden, die even „poolshoogte" neemt. Op de middelste foto klemt het lichaam van het reptiel de heer Allen om de hals, maar hij heeft reeds de kop van het monster te pakken. Rechts is het de slang, die in de knel komt en wijd de bek opent, om „au" te kreunen. Allen is echter nog steeds omwonden door 22 voet spieren, die nu langzaam verslappen. **Wat er gebeurt als een slang de knepen van het vak kent, mag u raden. . . .***

ACTIE EN CRISIS NA BERLIJNS CONGRES

West-Duits socialisme zet reformisten de voet dwars

Oppositie groepeert zich evenwel rond nieuw tijdschrift

(Van onze correspondent in Duitsland)

Enige tijd geleden beleefde Berlijn enkele uitermate belangrijke politieke gebeurtenissen, die echter niet op gelijke wijze de internationale aandacht trokken. Het geval John en de herverkiezing van prof. Theodor Heuss als West-Duitse bondspresident speelden zich bijna gelijktijdig in Berlijn af en overschaduwden een andere gebeurtenis, die echter voor de toekomstige West-Duitse en ook internationale politiek niet minder belangrijk zal blijken, namelijk het partijcongres van de West-Duitse sociaal-democratische partij. Voor het eerst hield een West-Duitse politieke partij haar jaarlijks congres in Berlijn. 385 gedelegeerden uit alle delen van West-Duitsland waren bij elkaar gekomen om nu eens — in tegenstelling tot de vroegere congressen — van de geleide discussie af te wijken en openhartig en zonder beperkingen van het almachtige partijbestuur hun mening openlijk te kennen te geven. Ook de aanwezigheid van belangrijke socialisten uit de gehele wereld onderstreepte de betekenis van het congres: uit de Europese landen, vooral ook uit Scandinavië, maar ook van overzee waren vooraanstaande figuren aangekomen, o.a. Clement Attlee en Eiichi Naguse, de vertegenwoordiger van de Japanse socialistische partij. Het congres was het eerste na de nederlaag van 6 September 1953, toen de bondsverkiezingen de S.P.D. duidelijk hadden aangetoond, dat een grondige bezinning en zelfcritiek onvermijdelijk geworden waren.

Bovendien vroegen hoogst ernstige problemen een duidelijke uitspraak van de partij: het probleem van de hereniging van Duitsland, de spanning West-Oost, de EDG, de Europese samenwerking. Dit alles concretiseerde zich vooral in het meest delicate probleem: de West-Duitse herbewapening, die door de SPD tot nu toe telkens werd verworpen, min of meer absoluut. Bovendien moest een nieuw partijbestuur van 23 man gekozen worden en uit de namen van deze nieuwe bestuursleden zou men kunnen opmaken, of de door een groep van „reformisten" voorgestelde nieuwe koers door de partij werd aanvaard.

Dit alles vormt een aardig programma voor een dergelijk partijcongres. In het algemeen laat zich zeggen, dat verrassende evenementen niet plaats vonden, dat de werkelijk vrije discussie zakelijk en vlot verliep, maar dat enkele van de zeer belangrijke vraagstukken open bleven. Voor de binnen- en buitenlandse politiek van West-Duitsland is het in ieder geval van zeer groot belang geweest, dat de SPD eindelijk ten aanzien van de Duitse herbewapening een ietwat duidelijker standpunt koos.

In de meest opgewonden stemming besloot het congres met twee derde van de stemmen een motie, tot onvoorwaardelijke verwerping van de West-Duitse herbewapening af te wijzen. Daarmede heeft de SPD zich dus voor een West-Duitse herbewapening uitgesproken, indien enkele voorwaarden in acht worden genomen: b.v. de hereniging van Duitsland moet altijd de voorrang hebben, de Duitse souvereiniteit moet niet aangetast worden, de militaire instanties moeten altijd aan een parlementaire contrôle onderworpen blijven etc. Een buitengewoon congres moet de détails van deze vraag nog nader omschrijven. Als een ander plus van dit congres zou men kunnen vermelden, dat de felle aanvallen op de politiek van Bonn, zoals men die uit de laatste jaren gewend was, achterwege zijn gebleven. Sinds September 1953 legt de SPD in haar critiek — al blijft ze fel en onafgebroken — een zekere terughouding aan de dag. Men wil blijkbaar vermijden, al te negatief te schijnen.

Maar dit neemt niet weg, dat er nog bedenkelijke verschijnselen opvielen, die teleurstellend moesten zijn voor de verstandigen onder de gedelegeerden. Want de bovengenoemde motie tegen de West-Duitse herbewapening werd ingediend door een oppositie-groep van pacifisten en anti-Amerikaans denkenden van de linkervleugel, die per slot van rekening nog altijd een derde van de stemmen achter zich konden krijgen.

De linkervleugel

En uit deze groep kwamen ook enkele van de belangrijkste vertegenwoordigers van de linker vleugel van de partij in het bestuur: de afgevaardigde in de bondsdag Birkelbach uit Frankfurt, die een felle anti-Amerikaanse lijn volgt, ds. Wenzel, die een overtuigde pacifist is, en K"hn, die eveneens tegen iedere vorm van bewapening is. De opneming van deze gedelegeerden in het partijbestuur laat zien, dat men de radicale linkervleugel een behoorlijke kans wil geven en de zogenaamde reformisten in de partij, die een gematigde koers voorstellen en daarom de rechter vleugel van de partij heten, met opzet heeft uitgeschakeld.

Het congres heeft dus niet gebracht, wat sommigen hebben vermoed: de ommezwaai naar een gematigde en meer „moderne" vorm van socialisme. De doctrinaire groep van links heeft het pleit gewonnen. Het is zeker waar, dat men niet doorlopend over het Marxisme sprak, dat men er naar streefde ook andere bevolkingsgroepen dan de arbeiders in het programma te betrekken en dat men t.a.v. de economische en sociale eisen geen verrassende revolutionaire leuzen verkondigde. Maar men critiseerde de liberale marktpolitiek en eiste een veel sterkere leiding van de economie. Nog sterker verwijderde zich Ollenhauer van Bonn op het gebied van de buitenlandse politiek. Het viel op, dat tegenover de vroegere congressen de SPD deze keer niet de Europese samenwerking van de deelneming van Engeland en Scandinavië afhankelijk maakte.

Vermoedelijk ziet Ollenhauer in, dat de SPD-conceptie van een N.-West Europees socialistisch blok binnen Europa een illusie is, nu Engeland en Amerika de nauwe samenwerking met West-Duitsland toejuichen. Daartegenover viel op, dat Ollenhauer wederom de noodzakelijkheid onderstreepte, over het Russische plan van een Europees veiligheidssysteem te discussiëren, hij verdedigde de politiek van een „derde" oplossing in de geest van Pandit Nehru, die hij uitdrukkelijk noemde, en verweet Adenauer, dat hij de Amerikaanse politiek te slaafs uitvoert en dat iedere critiek op Bonn als neutralisme beschouwd wordt.

Daarmee onderstreepte Ollenhauer opnieuw de oude socialistische politiek: de Westelijke politiek van Adenauer wordt verzwakt en van een aantal belangrijke condities afhankelijk gemaakt. Wel moet Europa sterk zijn, ook militair, om zich niet geheel aan de Russen uit te leveren, maar een oplossing door onderhandelingen wil de SPD niet van te voren uitsluiten. Daarmee wordt dus op het binnenlands terrein 't front van de anti-EDG-kringen aanzienlijk versterkt, en een variatie op de verschillende vormen van gematigd en voorzichtig neutralisme gecreëerd. Dat dit echter niet afdoet aan de anti-communistische houding van de SDP, bewees het rapport over de illegale propaganda-actie, die de SPD in Oost-Duitsland voert en dat voor het eerst een behoorlijk overzicht over de massa's drukwerken verschaft, die de SPD systematisch de Russische zone binnensmokkelt.

Het meest teleurstellend moet het congres echter geweest zijn voor de kring van de „reformisten", een groep van vooral jongere politici als Brandt, Eichler, Erler etc., die sinds de jongste voor de SPD zo ongunstige verkiezingen dringend een revisie van het socialisme voorstelden. Deze groep keerde zich er tegen, dat de SPD uitsluitend een arbeiderspartij wilde zijn, terwijl de middenstand nog te veroveren was, achtte de rode kleur van de SPD-vlaggen ouderwets en voor velen afstotend — vooral sinds de communisten deze kleur geheel occupeerden — critiseerden de starre „apparatuur" van de partij, waardoor vrije discussie onmogelijk werd en verklaarden, dat Karl Marx niet als een soort dogma te beschouwen was.

In Beieren

Deze groep is het ook, die in Beieren vooral de houding tegenover de Christelijke Kerken wilde herzien en tot een positievere politiek wilde komen. Interessant is, dat de SPD in Beieren iedere aanval op de Kerken wil vermijden en sommigen zelfs een katholieke werkgemeenschap binnen de SPD hebben voorgesteld — wat verworpen werd. Eichler hield op het congres in Berlijn een uitvoerige rede over deze problemen en werd nogal openhartig. Met nadruk verklaarde hij, dat het marxisme geen „belijdenis" is, dat de Marxistische indeling van de klassen niet meer klopt, dat het marxisme geen „Ersatzreligion" kon zijn, dat het socialisme veel positiever tegenover het Christendom stond dan in de 19de eeuw enz. Tegenover de massa-organisatie onderstreepte hij de waarde van de persoonlijkheid, verwierp de gedachte, dat de socialistische staat de enkeling van de wieg tot aan het graf moest leiden etc.

Dit klinkt alles als een nieuw geluid, vooral in Duitsland, waar de SPD doctrinair aan 't oude marxistische socialisme vasthield. Maar Eichler werd ook niet tevredengesteld. Zijn groep, die gehoopt had, in het partijbestuur vertegenwoordigd te worden, kreeg geen enkele zetel. Zelfs Brauer, de vroegere burgemeester van Hamburg en bekende voorstander van de Europese samenwerking, kon slechts met een matig aantal stemmen een zetel bemachtigen. De „reformisten" kwamen in Berlijn helemaal niet aan bod. De SPD zal blijven, wat ze is.

Echter niet helemaal, Eichler kondigde aan, dat zijn groep nu een nieuw tijdschrift zou uitgeven, „Die neue Gesellschaft", waarin deze nieuwe gedachten inderdaad verkondigd worden. Het eerste nummer verscheen nog in Juli en het is uitermate interessant, dit nummer te bestuderen. Het zijn socialisten, die het uitgeven, maar zij willen zich niet geheel met de partij identificeren. Hun begrip „socialisme" is wijder en daarom werken er ook niet-SPDers aan mee, zoals Walter Dirks, de bekende katholieke schrijver.

Ollenhauer, de leider van de West-Duitse socialistische partij

De Keulse prof. Weisser behandelt in dit eerste nummer meteen openhartig de crisis van het Duitse socialisme, en het zou ons niet verbazen, als zijn artikel en dat van Walter Dirks binnen de SPD nog heel wat hoofdschuddend zouden veroorzaken. Want hier wordt inderdaad afgeweken van het oude marxisme en een revisie van oude verstarde stellingen voorgesteld. Dit alles beweegt zich zeker nog sterk op het theoretisch niveau en zal wel lang binnen de kring van de tijdschrift-intellectuelen blijven, maar het is een uitermate belangwekkend symptoom, al hebben de voorstanders van deze hervorming in Berlijn nog het onderspit gedolven.

Oude klanken

Dat ook in het tijdschrift zelf de oude klanken nog vrolijk verkondigd worden, is niet te verwonderen. Er is b.v. inzicht in het feit, dat de burgerlijke intellectuelen in vele landen tot het bestaansminimum afzakken, terwijl de arbeiders in sommige streken reeds een grotere bestaanszekerheid bereikten. Maar dit sorteert weinig effect, als men alleen een „reactionnair-spiritueel-fascisme" daaruit ziet voortkomen, en als men zich elegisch tegen de massaficatie richt, zonder juist als sociale partij middelen te noemen, om ook deze groepen een behoorlijke zekerheid te geven.

Het zal dus moeilijkheden blijven opleveren, deze nieuwe gedachten binnen het kader van dit „wijdere" socialisme alleen maar uit te werken. Het is interessant en verrassend, dat men in dit tijdschrift het liberalisme wegens zijn „materialistische constructie" verwerpt, het is niet minder verrassend, als verklaard wordt, dat de maatschappelijke instellingen geenszins in staat zijn, het duivelse in de mens te overwinnen, want juist dit hebben de oude socialisten altijd verkondigd. Maar zullen de oude functionarissen van de SPD naar de woorden luisteren, die Dirks buiten de SPD aan critiek spreekt en die alleszins het overdenken waard zijn?

Als men de in het tijdschrift afgedrukte veertien stellingen leest, die een werkgroep van socialistische geleerden in een samenkomst heeft opgesteld, dan bespeurt men zeer zeker de ernstige wil, tot een nieuwe conceptie van het socialisme te geraken. Maar voorlopig blijven zij outsiders — ondanks de vooraanstaande figuren, die meedoen, zoals Eichler, Erler, Carlo Schmid e.a. Berlijn heeft bewezen, dat de partij voorlopig geen oor heeft voor deze pogingen. Het lot van het tijdschrift zal bewijzen, of de SPD in staat is, de beginselcrisis te verstaan. En het blijft de vraag, of de beginselen, waarop een nieuwe sociale politiek moet rusten, ook voor deze reformisten binnen het kader van de SPD te vinden zijn.

Een Franse ingenieur heeft een opvouwbare scooter uitgevonden. Stuur en voorwiel zitten los in het koffertje en worden er vóór het gebruik buiten aan bevestigd. Voor de rest spreken de plaatjes voor zich zelf.

Avonturen van PILOOT STORM

603. — Nee, het zag er niet bepaald rooskleurig uit voor de bemanning van de Douglas, die in de storm her- en derwaarts geslingerd werd. Voortdurend moest de koers opnieuw bepaald worden en het was duidelijk, dat zij steeds meer naar het noorden gedreven werden. Aan terugkeren viel nu niet meer te denken.

„We zullen zien Ysland te bereiken!" schreeuwde Fred. Arend wilde bevestigend antwoorden, maar op dat moment staarden de beide piloten plotseling naar buiten..... Was dat gezichtsbedrog? Recht voor zich uit zagen zij in de grauwe wolkenmassa's opeens het wazige silhouet van een naderende vliegtuig, met daarachter de schim van:..... het beruchte spookschip, de Vliegende Hollander......! De verschijning bleef enige ogenblikken op gelijke afstand voor hen uit zweven en vervaagde toen plotseling...... Het volgende moment schoot een verblinde bliksemslicht rakelings langs het toestel en klonk een daverende donderslag.

De Douglas kraakte in al haar voegenen werd als een veertje opzijgeslingerd......

Maecenaat op afbetaling

Otto Spaetz, president-commissaris van een gieterij in Cedarburg, Wisconsin, is een energiek zakenman, vriend van de kunst en goed democraat. Zijn zakelijke talenten heeft bij overtuigend getoond als directeur en later als president-commissaris van de fabriek, die aan een paar honderd man een gegarandeerd goed belegde boterham verschaft; de liefde voor de kunst spreekt uit een verstandig aangelegde goed gevarieerde kleine collectie moderne beeldende kunst; zijn democratische eigenschappen toonde hij door de artistieke en aesthetische geneugten niet jaloers en egoïstisch voor zichzelf te reserveren, en toen er een nieuw kantoorgebouw bij de fabriek nodig was, liet hij in de hall en de kantoorlokalen een aantal goede reproducties van oude meesters en enkele moderne originelen plaatsen. Doeken en sculpturen.

Spaetz ging echter verder. De kunst in het kantoorgebouw bleef natuurlijk eigendom van de gemeenschap, van het bedrijf. Hij redeneerde, dat de drang naar particulier bezit niemand vreemd is, en dat de culturele voldoening van het Maecenaar geen privilegie van de hoge inkomens mag zijn. Daarom organiseerde hij in de fabriekscantine een tentoonstelling van moderne schilders en beeldhouwers, een *sale-exhibition*, waar procuratiehouder en bankwerker gelegenheid kregen, de kunst practisch te steunen. Iedereen kan een doekje of beeldhouwwerkje op afbetaling kopen; het bedrijf betaalde dadelijk de volle som aan de kunstenaars en nam tevens de vervoers- en andere kosten voor zijn rekening.

Het experiment, niet geheel nieuw overigens, werd een aardig succes; ruim de helft van de werkstukken werd verkocht, samen voor een waarde van tienduizend dollar. Intussen bleek ook, dat de rol van 't Maecenaat, op welke bescheiden wijze dan ook gespeeld, nog niet iedereen lag. Een electricien had op de tentoonstelling een dramatisch doek van Kenneth Evette gekocht, de Dood van Agamemnon, voor vierhonderd dollar. De man gaf het doek voor onbepaalde tijd in bruikleen aan de universiteit, op voorwaarde dat hij er altijd naar mocht komen kijken.

Het schilderij kreeg een mooi plaatsje in de aula. Spaetz, nooit afkerig van publiciteit, organiseerde een fikse plechtigheid voor de onthulling van het doek. De deken hield een toepasselijke redevoering, een student declameerde de sterfscène uit Aeschylos' „Agamemnon", en de arbeider-Maecenas zich de gestelijke erfenis nog niet geheel had meester gemaakt. Hij vond het geval een beetje gênant. „Als ze op de fabriek horen, dat ik elke maand twintig dollar bij elkaar moet halen om dat doek af te betalen", benkende hij later „zullen ze wel vragen of ik gek ben.

Ik had toch een auto of televisietoestel voor kunnen kopen.

Washington. — De Internationale Bank voor Herstel en Wederopbouw (Wereldbank) heeft medegedeeld, dat zij de correspondent te Washington van de Londense Times, John Duncan Miller, heeft benoemd tot directeur van haar Europese voorlichtingsbureau te Parijs. Hij zal zijn werkzaamheden op 1 November aanvangen.

Oslo. — De Noorse regering heeft de Wereldbank om een nieuwe lening gevraagd. In het najaar zal de wereldbank een commissie naar Noorwegen zenden om een voorlopig onderzoek in te stellen.

Berlijn. — Een woordvoerder van de Amerikaanse Hoge Commissie in Duitsland heeft ontkend, dat het E.V.G.-verdrag geheime clausules bevat.

De E.V.G. — zo zei hij — voorziet in twaalfDuitse divisies en er bestaan generlei plannen om een Duits leger van 24 or 48 divisies op de been te brengen.

Washington. — Van Amerikaanse marine-zijde wordt vernomen, dat de Amerikaanse vloot onder de huidige omstandigheden niet tot actie overgaat, indien communistisch China een algehele aanval op het door de nationalisten bezette Quemoy onderneemt.

Berlijn. — De oost-Duitse ministers hebben opdracht gekregen hun bureaux te verlaten om persoonlijk toezicht te houden op het oogsten in de districten waarin nog geen 75 procent van het oogstplan is binnengehaald.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

43

Ze stapten uit de Zandvlo en terwijl de chauffeur zijn steenproeven loshakte, zag Gibson de kans schoon om een halve rol multichrome film op te gebruiken voor kleuropnamen Hij had slechts op dergelijke gelegenheden gewacht. Wanneer die film al die kleuren perfect zou weergeven, moest het spul wel zo goed zijn, als zijn makers beweerden, maar hij zou jammer genoeg moeten wachten, totdat hij op de aarde terug was voordat het materiaal ontwikkeld kon worden. Op Mars had niemand daar verstand van.

„Als we voor de thee thuis willen zijn," zei de chauffeur, „geloof ik, dat we goed doen met nu naar huis te gaan. We kunnen langs dezelfde weg terug rijden en de hoogvlakten houden of we kunnen om de heuvels gaan rijden. Hebt u enige voorkeur?"

„Waarom zouden we niet door de vlakte rijden? Dat zou de meest directe weg zijn," zei Mackay, die zich een beetje begon te vervelen.

„En de langzaamste. Je kunt geen snelheid ontwikkelen door die uit hun kracht gegroeide koolstronken."

„Ik heb altijd een hekel aan het eenvoudige rechtsomkeert gehad," zei Gibson. „Laten we om de heuvels rijden en eens kijken, wat we daar vinden."

De chauffeur grinnikte.

„Ik zou mijn verwachtingen maar niet te hoog stellen. Het verschil is niet bijster groot. Daar gaan we dan!"

De Vlo stormde voorwaarts en spoedig verdween Rainbow Ridge achter hen. Ze snelden nu voort door een volkomen kaal landschap en zelfs de als versteende bomen waren verdwenen. Nu en dan zag Gibson een groene vlek, welke hij voor plantengroei hield, maar als ze dichterbij kwam, bleek het onveranderlijk de een of andere aan de oppervlakte komende ertsader te zijn. Die streek was fantastisch mooi, een waar paradijs voor geologen, en Gibson hoopte, dat die schoonheid nooit door enigerlei mijnactiviteit verstoord mocht worden. Het was inderdaad iets voor een Mars-natuurreservaat.

Ze hadden een half uur gereden, toen de heuvels steil afliepen in een lange, kronkelige vallei, welke onmiskenbaar duidelijk een oude waterloop was. Een vijftig millioen jaar geleden misschien, vertelde de chauffeur hun, had daar een grote rivier gestroomd om uit te monden in de Mare Erythraeum — een van de weinige „zeeën" van Mars, die terecht, al zij het te laat, die naam mochten dragen. Ze hielden stil en keken met gemengde gevoelens neer in het lege rivierbed. Gibson trachtte zich voor te stellen, hoe het tafereel er in die overoude tijd mocht hebben uitgezien, toen de grote reptielen de aarde beheersten en de mens nog een verre toekomstdroom was. De rode rotsen zouden in al die tijd niet veel veranderd zijn maar er tussen door zou de rivier rustig haar weg naar de zee genomen hebben, langzaam stromend dank zij de zwakke zwaartekracht. Het was een tafereel dat bijna bij de aarde behoord kon hebben: en had ooit enig oog het bewust gezien? Dat wist niemand. Misschien waren er in die dagen Mars-mensen geweest, doch de tijd had hen voorgoed begraven.

De oeroude rivier had een erfenis nagelaten, want de lagere gronden van de vallei konden nog op enig vochtgehalte bogen. Een smalle strook, waar planten groeiden strekte zich van Erythraeum uit, en het stralende groen vormde een levendig contrast met het rood van de rotsen. De planten verschilden niet van die, welke Gibson aan gene zijde van de heuvels reeds ontmoet had, maar hier en daar ontdekte hij ook vreemde gewassen. Ze waren hoog genoeg om bomen te heten, maar ze droegen geen blaren — slechts dunne, zweep-achtige takken, die voortdurend trilden en sidderden, hoewel het windstil was. Gibson meende nog zelden zoiets sinisters gezien te hebben — echt dat soort van planten, die plotseling hun vangarmen naar argeloze voorbijgangers zouden uitstrekken. Toch wist hij heel goed, dat ze zo onschuldig waren als wat ook op Mars.

Zigzag rijdend waren ze in de vallei afgedaald en reden nu weer de tegenoverliggende helling op, toen de chauffeur de Vlo plotseling tot stilstand bracht.

„Hallo!" zei hij. „Dat is vreemd. Ik wist niet, dat er hier in de buurt ook maar enig verkeer was."

Een ogenblik wist Gibson, die een niet zo oplettend waarnemer was als hij zichzelf placht te houden, niet waar de ander op doelde. Toen zag hij een zwak spoor, dat door de vallei liep en het hunne onder een rechte hoek sneed.

„Er zijn hier een stel zware wagens geweest," zei de chauffeur. „Ik ben er zeker van, dat dit spoor er niet was, toen ik de laatste keer deze kant op ging. — Dat was...... ja, een jaar geleden. En er zijn sindsdien geen expedities naar Erythraeum vertrokken."

„Waar leidt dat spoor heen?" vroeg Gibson.

„Als je de vallei volgt en dan de heuvels over gaat, kom je in Port Lowell terug. Dat was, wat ik van plan was te doen. In de andere richting kom je in de Mare terecht."

„We hebben tijd genoeg — laten we het een eind volgen."

Daar had de chauffeur wel oren naar. Hij draaide de Vlo en reed de vallei door. Nu en dan verdween het spoor, als ze over het gladde blootliggende rotsgesteente reden, maar het kwam telkens weer voor de dag. Eindelijk echter verloren ze het voorgoed.

De chaffeur stopte.

„Ik weet wat er gebeurd is," zei hij. Er is maar één weg welke die wagen genomen kan hebben. En die weg loopt dood. Er is daar een aardig klein amphitheater van ongeveer twee kilometer doorsnede. Ik heb daar een paar uurtjes doorgebracht toen we deze streek voor het eerst verkenden. Het is een mooi schuilhoekje, goed beschut en met een bron, die tamelijk wat water geeft."

„Een goede schuilplaats voor smokkelaars," lachte Gibson.

De chauffeur grinnikte.

„Dat is een idee. Misschien is er een bende, die runderlappen van de aarde hier binnen smokkelt. Eén zou genoeg voor mij zijn om me voor een week te doen zwijgen."

De enge pas had klaarblijkelijk eens een zijrivier van de hoofdstroom doorgelaten en de bodem was daar heel wat ruwer dan in de vallei zelf. Ze waren niet zo heel ver gereden toen het duidelijk werd, dat ze op het goede spoor waren.

(Wordt vervolgd).

GOOCHELEN BLIJKT BESMETTELIJK

Groninger congressisten epateren overheid en burgerij

H. Fernandes uit Paramaribo bekroond

(Van onze correspondent in Noord-Nederland)

Wij hebben het in deze dagen van het Nationaal Goochelcongres in de Groninger Harmonie aan den lijve ondervonden: goochelen is uiterst besmettelijk! Men ziet allerlei magniërs oneindig veel telkens weer andere toeren verrichten, met simpele voorwerpen als balletjes, sigaretten, papiertjes, propjes, kokertjes en doosjes en het lijkt zo gemakkelijk. Maar de gedachte: „dat wil ik ook eens proberen" is funest, want dat betekent dat de goochelziekte je te pakken heeft. Je probeert het ook eens, en nog eens, nog eens en dan...... ja, de eerste schrede is gezet. Voor demonstratie in de huiselijke kring is het toch nog veiliger gebruik te maken van een of ander ingenieus gevonden trucage-apparaatje voor zover je tenminste de werking van het apparaat begrepen hebt. Goochelaars maken er ook wel gebruik van, dat kunt U rustig van ons aannemen, nu wij enkele dagen achtereen zoveel gegoochel hebben gezien, dat het ons langzamerhand verbaast dat we telkens met al onze bezittingen thuis komen.

Op de dealersshow hebben verschillende fabrikanten van goochelaars-garnituren een stand. De grote Magiër is daar Ken Brooke de beroemde Engelse goochelaar, die telkens weer zijn collega's stom verbaasd doet staan en dat wil wat zeggen.

Ken Brooke liet ook de loco burgemeester, de heer J. de Wilde en alle wethouders van de ene verbazing in de andere vallen, door enkele fenomenale trucs met kaarten en griezelig verbluffende staaltjes met rubberballetjes te vertonen. Dat was toen de congressisten officieel ontvangen werden ten stadhuize.

Een alleraardigste ontvangst, waarbij na het gegoochel van officiële woorden over en weer, druk gegoocheld werd met de bekende attributen. Maar hoe loco-burgemeester J. de Wilde ook de formidabele klaver-aas vastklemde, Ken Brooke liet de kaart toch verdwijnen. Wethouder J. B. H. Hulsman keek intussen naar een demonstratie van cartomagie en wethouder mevrouw A. J. Aarsen—Jansen keek geanimeerd naar de wonderbare vermenigvuldiging van sponsachtige balletjes. De stadhuisbodes vergaten zelfs op een gegeven ogenblik de ronddeling van sherry en port en soortgelijke op recepties gebruikelijke versnaperingen, maar toen ze uitgenodigd werden het ook eens te proberen — och, het is zo gemakkelijk — grepen ze ijlings naar hun dienbladen en laveerden, practisch als goochelaars, tussen al die goochelaars door met fonkelende glazen....

De loco-burgemeester had zijn vreugde uitgedrukt over het feit, dat dit congres in Groningen gehouden werd. „Er is een verschil tussen U en ons, leden van het college van B. en W. Gij moogt ons in Uw arbeid voor de gek houden en oogst daarvoor applaus. Wij trachten misschien met woorden en cijfers eens wat te goochelen, maar er moet een grote kern van waarheid in zitten, anders is het niet te best."

De loco-burgemeester had graag gezien, dat de goochelaars met vereende krachten het huizenprobleem in Groningen, het parkeervraagstuk en enkele andere stedelijke zaken zouden oplossen, maar deze eisen waren toch wel wat te hoog, vond de heer J. H. Vermeyden, voorzitter van de Nederlandse Magische Unie in zijn dankwoord, waarin hij tevens hulde bracht aan de Groninger Amateur-goochelaarsvereniging „Passe-Passe".

Daarna gingen de goochelaars zo maar de Grote Markt op. Daar onder de Martinitoren werd het Groninger publiek vergast op een voorproefje van de officiële avond aan 't slot van het congres. Weer kaarten, balletjes, doekjes, vreemde manipulaties met kleurige vingerhoeden.

„Hou kent," zei een oude baas in kernachtig Gronings. Ken Brooke, de Engelse goochelaar die overigens geen Nederlands verstaat, verstond hem. „It is so easy," antwoordde hij, liet de man een kaart trekken, enkele handbewegingen, spel kaarten in een doos en de bewuste kaart rees zo maar uit het spel te voorschijn. Magie.....

Even verbaasd en enthousiast waren kort daarop de Groninger kinderen, die de Harmonie geheel vulden toen diverse goochelaars uitkwamen in de afdeling: kindergoochelen. Het meeste succes oogstte welhaast de Groninger goochelaar Joh. Nannenberg, die sinds enige tijd in Rotterdam woont. Met assistentie van een jongetje uit de zaal toverde hij een levend konijntje uit een lege hoed. De jongen mocht het dier mee naar huis nemen. Een andere jongen viste met een hengel goudvissen uit de lucht. Ook hij kreeg zijn buit mee....

DE WINNAARS

Neerlands beste goochelaar voor het jaar 1954 is de jeugdige manipulator Tonny van Dommelen (26 jaar) uit Amsterdam geworden. Hij kreeg aan het slot van het Nationaal Goochelcongres te Groningen de grand prix voor zijn fantastische nummer, een gambling act, en kwam direct al voor een krachtproef te staan, want zelfs een goochelaar heeft maar twee armen. In de ene arm klemde hij de grote wisselbeker, in de andere de fraaie Groninger kraantjeskoffiepot en de zilveren goochelstaf.

En toen werd hij bestormd door collega-goochelaars die hem allemaal tegelijk wilden feliciteren. Toen de rust enigszins was weergekeerd vertelde hij ons dat hij sinds enkele maanden beroepsgoochelaar is. Voordien beoefende hij het goochelen zuiver als liefhebberij en verdiende zijn brood als vertegenwoordiger. Goochelen deed hij al vijftien jaar. Als jongen kreeg het hem te pakken, hij ging zich steeds meer bekwamen en elk succes werkte als een stimulans.

De overige prijswinnaars werden: in de klasse algemeen goochelen 1. Ad de Lunes uit Zwolle voor het derde jaar, die tevens de medaille ontving, uitgeloofd door de commissaris der Koningin in de provincie Groningen. Tweede werd R. A. M. Driebeek uit Rotterdam en derde Allaton uit Amsterdam. In de klasse manipulatie 1. Ad Engel uit Amsterdam, 2. Marconique uit Arnhem. In de klasse illusionisme prof. Cortini uit Den Haag. In de rubriek uitvindingen Allaton uit Amsterdam. In de rubriek mentale magie Herrinie uit Helmond. In de rubriek kindergoochelen 1. Amarco uit Noordwijk, 2. Jo Nannenberg uit Rotterdam, 3. Dokter Koopmans uit Rotterdam. In de rubriek damesconcours Miss Yvonne uit Heerlen (mej. M. Kessels). Deze dame kreeg tevens de prijs, uitgeloofd door de Groninger journalisten, een miniatuur kraantjes-koffiepot.

In de rubriek micromagie 1. Cardin uit Hilversum, 2. Dokter Koopmans uit Rotterdam. In de rubriek cartomagie 1. Cardin uit Hilversum, 2. E. Taytelboom uit Amsterdam. De medaille, uitgeloofd door de burgemeester van Groningen, kreeg Revax uit Gent. De medaille van de Vereniging voor V.V. te Groningen ging naar H. Fernandes uit Paramaribo. De medaille van het gemeentebestuur van Groningen ging naar de Magische Kring Utrecht. De medaille van de Commerciële Club Groningen ging naar Jo Nas uit Amsterdam en de medaille van de Vereniging van Volksvermaken naar de jeugdige manipulator Ronaldo.

Fokker en Fairchild werken samen

Een Amerikaanse en een Nederlandse vliegtuigfabriek, Fairchild en Fokker, hebben onlangs plannen bekend gemaakt voor gezamenlijke productie van een verkeersvliegtuig, uitgerust met twee turboprop-motoren. Het vliegtuig, de F-27 „Friendship" is bestemd de DC-3 Dakota's te vervangen. De directeur van de Fairchild-fabriek, Boutelle, zeide, dat de F-27 „Friendship" in het bijzonder geschikt zal zijn voor de kortere luchtlijnen.

Het aanvankelijke plan om de F-27 uit te rusten met zuigermotoren werd opgegeven. Een Turboprop-motor is een straalmotor, die een propeller aandrijft. De motoren zullen van Britse makelij zijn, namelijk van het type Rolls-Royce Dart. Ook de viermotorige Britse „Viscount" is met dit type motoren uitgerust. Er zijn onderhandelingen gaande over aanmaak in licentie van onderdelen van de motoren in de Verenigde Staten.

Krachtens de tussen de Fairchild- en de Fokker-fabriek gesloten overeenkomst krijgt Fairchild het recht de F-27 te bouwen en op het westelijk halfrond te verkopen met uitzondering van Brazilië.

Boutelle maakte de overeenkomst bekend op een aan twee functionarissen van de Fokker-fabriek, de heren F. Diepen en J. Gerritsen, aangeboden noenmaal. De twee Nederlanders waren dezer dagen naar de Verenigde Staten gegaan ter bespreking van het accoord. De heer Diepen zeide, dat de Fokker-fabriek bezig is de twee eerste prototypen van de F-27 te bouwen. De eerste vluchten zullen in het voorjaar van het volgend jaar worden gemaakt. Met de levering van toestellen van dit type in de Verenigde Staten zou, naar men verwachtte, in 1956 een begin kunnen worden gemaakt.

Niet slechts strategische bondgenootschap

In Manilla komt de verdediging van Zuid Oost-Azië aan de orde

Grote aandacht wordt besteed aan sociaal-economisch program

(SPECIALE CORRESPONDENTIE)

Manilla. — Binnenkort begint in de Philippijnse hoofdstad Manilla de conferentie over een verdedigingsorganisatie voor Zuid-Oost Azië en het Westelijke deel van de Stille Oceaan. Deskundigen uit de acht deelnemende landen, Amerika, Engeland, Frankrijk, Australië, Nieuw-Zeeland, Pakistan, Thailand en de Philippijnen, voeren reeds voorbereidende besprekingen. De bedoeling is, dat de eigenlijke conferentie zal worden gevoerd door de ministers van Buitenlandse Zaken van de betrokken landen, maar de E.D.G.-crisis in Europa maakt het zeer onwaarschijnlijk, dat Eden en Mendès-France naar Manilla zullen gaan. Langs de gewone diplomatieke kanalen hebben de acht betrokken landen al geruime tijd overleg gepleegd over een ontwerp-verdrag De oplossing van twee belangrijke problemen wordt echter aan de conferentie zelf overgelaten.

Het probleem der garanties

Het eerste vraagstuk, waarvoor men een oplossing moet zien te vinden, is de omvang van de garanties, die men zal geven. Het is bv. de vraag, of Laos Vietnam en Cambodja van de te stichten verdedigingsorganisatie garanties voor hun territoriale onschendbaarheid moeten ontvangen. Een andere moeilijkheid is, hoe men de onafhankelijkheid van Thailand, dat zeer sterke garanties verlangt, moet waarborgen zonder die van Burma, dat zich kant tegen dergelijke garanties. Bovendien moeten zodanige garanties, als ze gegeven worden, niet slechts voorzien in het geval van openlijke agressie, maar ook in het geval van subversieve activiteiten.

De andere kwestie, waarmee de verschillende delegaties zich bezig moeten houden, is de tegenzin, waarmede vele landen in Zuid-Oost Azië de vorming van een collectieve verdedigingsorganisatie bejegenen. In het bijzonder Indië, Indonesië, Ceylon en Burma geven van die tegenzin blijk. Van Amerikaanse en Engelse zijde legt men daarom de nadruk op het feit, dat de besprekingen te Manilla niet een louter militair karakter dragen en dat het resultaat, dat wellicht reeds op 9 September bekend zal zijn, niet identiek zal zijn met een strategisch bondgenootschap.

De economische en sociale ontwikkeling van Zuid-Oost Azië zal een van de voornaamste punten van de discussie vormen. Door de vermindering van armoede en achterlijkheid hoopt men het communisme in dit deel van de wereld een belangrijke voedingsbodem te ontnemen. De Engelsen zijn er in dit verband voorstanders van het zg. Colombo-plan nieuw leven in te blazen.

Van Amerikaanse zijde wordt gesproken over drie mogelijkheden. De eerste mogelijkheid is het te sluiten verdrag te verdelen in twee secties. De ene sectie bevat alleen militaire clausules en wordt getekend door bovengenoemde acht landen. De andere sectie heeft betrekking op de sociale en economische schema's en zal wellicht ook op andere landen enige aantrekkingskracht uitoefenen. Een tweede mogelijkheid is beide secties de status van een afzonderlijk verdrag te geven, zodat het toetreden van landen als Indië en Indonesië tot de economische regeling nog gemakkelijker wordt. De laatste mogelijkheid is om de economische en sociale hulp te laten geschieden door bilaterale verdragen.

De premier van Ceylon, Sir John Kotelawala, heeft het plan geopperd na afloop van de conferentie van Manilla een nieuwe ontmoeting van de premiers van Indië, Indonesië, Burma, Pakistan en Ceylon tot stand te brengen, teneinde over de alsdan ontstane situatie van gedachten te wisselen.

Amsterdam. — Voor het eerst in de geschiedenis van de Amsterdamse haven zijn meer dan 500 zeeschepen in één maand aangekomen, namelijk 509 in Augustus met een inhoud van 2.872.050 kubieke meter brt. Het aantal arriverende schepen is nog steeds stijgende ten opzichte van het vorig jaar, toen in totaal 5.309 binnenkwamen.

Prinses Wilhelmina is onlangs voor een vacantie van vier weken in Noorwegen aangekomen. Hier verlaat H. K. H. het vliegtuig, waarmee zij de reis naar Noorwegen heeft gemaakt.

KOMT ER EEN CONFERENTIE MET RUSLAND?

Londen. — De Britse, Franse en Amerikaanse functionarissen zijn het eens geworden over de inhoud van het Westelijke antwoord op de recente Russische voorstellen tot het houden van een nieuwe conferentie tussen Oost en West over Duitsland en de veiligheid van Europa. Naar in diplomatieke kringen verluidt, zal de nota, die vermoedelijk in de loop van de volgende week naar Moskou zal worden gezonden, neerkomen op een afwijzing van de Russische voorstellen, tenzij de Sovjet-Unie genegen is in te stemmen met vrije verkiezingen in geheel Duitsland en met de beëindiging van de bezetting van Oostenrijk. Na de formele goedkeuring door de drie Westelijke regeringen zal het ontwerp-antwoord ter kennisneming worden aangeboden aan de Raad van het Atlantische Pact in Parijs en aan de Westduitse regering.

Romance in zesvoud

Athene. — Van betrouwbare zijde te Athene wordt tegengesproken, dat prinses Maria Pia van Italië en prins Christiaan van Hannover zich zouden hebben verloofd. Een zegsman zei, dat zich aan boord van de „Agamemnon" zes romances hadden ontwikkeld, die vermoedelijk tot huwelijken zullen leiden.

Rassenpolitiek gesteund

Nieuwe partij in Zuid Afrika opgericht

Johannesburg. — Voormalige leden van de Zuid-Afrikaanse Verenigde Partij, die wegens „rebellie" uit de oppositie partij zijn gestoten, zullen een nieuwe part ijoprichten, die het regeringsbeleid van rassenscheiding zal steunen, aldus heeft een der zes rebellen, Bailey Bekker, op een persconferentie te Johannesburg meegedeeld.

De nieuwe partij zal binnen de grenzen in de eerste plaats strijden voor de belangen van Zuid-Afrika, buiten de grenzen voor de belangen van het Britse gemenebest, aldus Bekker.

De nieuwe partij zou de huidige politieke groepering van Zuid-Afrika (waar de nationale partij voornamelijk door de Afrikaans-sprekenden en de Verenigde partij door de Engels-sprekenden wordt gesteund) veranderen. Deze groepering zou namelijk de Engels-sprekenden veroordelen blijvend een politieke minderheid te vormen.

De nieuwe partij was ten gunste van economische en geestelijke verheffing van inheemse arbeiders in de steden, welke echter niet gepaard diende te gaan met uitbreiding van politieke rechten. Wel konden aan de inheemsen zekere burgerlijke verantwoordelijkheden" in hun eigen gebieden worden gegeven, aldus Bailey Bekker.

Knocke. — Te Knocke aan de Belgische kust is een tweede internationale biennale voor de poëzie geopend. Meer dan 200 dichters uit 23 verschillende landen nemen aan het congres deel.

Onbekende Amerikaan over de hele wereld op de televisie

Niet Rollins, Collins of Swan maar Walter Kells?

Enschedé. — Om het zoeken naar de werkelijke identiteit van de in het R.K. Ziekenhuis te Enschedé verblijvende, zich Rollins noemende Amerikaan, die aan geheugenstoornis lijdt, over een zo groot mogelijk gebied uit te strekken, heeft de Visiefilm te Amsterdam Zaterdagavond een kort geluidsfilmpje van hem gemaakt. Dit vijf minuten durende filmpje zal zowel door Columbia Broadcasting System te New York als door de Canadian Broadcasting Corporation in een televisieprogramma worden uitgezonden.

Of Canadees?

De laatste dagen heeft Rollins namelijk ook op in het Frans gestelde vragen in het Frans geantwoord en hierbij gesproken over Toronto, de hoofdstad van de Canadese provincie Ontario. Daarom wordt ernstig rekening gehouden met de mogelijkheid dat de jongeman van Canadese afkomst is.

Toen Max de Haas, die het filmpje heeft gemaakt, een gesprek met Rollins begon en vroeg waar hij vandaan vraag aan de cineast. Max de Haas antvraag an de cineast. Max de Haas antwoordde „From Amsterdam". Op dat moment kwam er in de blik van Rollins iets van herinnering en hij zei: „Amsterdam, do you know Prinsengracht, and Utrechtse street?"

Dit zou er op kunnen duiden dat Rollins in Amsterdam moet zijn geweest. De met het onderzoek belaste personen hopen door het inschakelen van de televisie, waardoor Rollins' beeltenis in milioenen huiskamers zal worden gezien, in contact te komen met zijn familie, vrienden of met oud-militairen die hem hebben gekend.

Intussen meent een Amerikaanse dame, mevr. Genevieve Knapp-Kells, die de foto van Rollins in een Amerikaanse krant heeft gezien, dat hij haar broer Walter Kells kan zijn. Deze was staartschutter in een B- 17 bommenwerper van de tijdens de tweede wereld-oorlog in Engeland gestationneerde Amerikaanse luchtmacht. Dit toestel is tien jaar geleden in de Noordzee terechtgekomen. De bemanning van acht koppen werd door de Duitsers gepakt en in 'n krijgsgevangenkamp opgesloten.

Ook dit spoor heeft waarschijnlijk weinig waarde; een woordvoerder van de Amerikaanse luchtmacht heeft n.l. in Washington meegedeeld, dat hoewel het onderzoek in de archieven der luchtmacht nog voortduurt, tot dusverre geen enkele aanwijzing is gevonden dat de man in Enschede ooit bij de luchtmacht heeft gediend, onder welke naam ook".

Ir Haveman naar de West

Succes van kolonie Ribeirao een feit

S. Paulo. — „De Nederlandse landbouwkolonie in Ribeirao in de staat Sao Paulo kan dienen als model voor soortgelijke Nederlandse vestigingen elders in Zuid-Amerika". Aldus heeft de Nederlandse commissaris voor de emigratie, ir. B.W. Haveman, gezegd in een interview dat verschenen is in het Braziliaanse blad Folha de Manha. Ir. Haveman maakt thans een reis door Zuid-Amerika.

„Het succes van de Nederlandse landbouwers in Sao Paulo is volkomen gevestigd", zo zei de heer Haveman verder. „Ik geloof dat de les door het werk van deze kern geleerd, kan dienen als uitgangspunt voor de vestiging van andere Nederlandse kolonies in Zuid-Amerika. Evenals Italië, Duitsland en andere Europese landen willen wij onze emigratie naar Zuid-Amerika uitbreiden, het land van de toekomst aan welks verdere ontwikkeling wij met trots deelnemen.

Wat mij het meest interesseerde, aldus ir. Haveman, was de hoge melkproductie van de Nederlandse koeien in Ribeirao, hetgeen de uitstekende veeteelt-traditie van mijn land bevestigt. De kolonie Ribeirao is in 1948 gesticht door een groep van 80 Nederlandse gereorganiseerd en veranderd in de landbouw en veeteeltcoöperatie Holambra.

De heer Haveman zal behalve Brazilië ook Uruguay, Argentinië, Chili, Columbia, Venezuela en Suriname bezoeken.

Parijs. — De Franse regering heeft besloten het verbod tegen de Neo-Sestoer (de Tunesische nationalistische partij) op te heffen. Het verbod is zestien jaren oud. Frankrijk zal ook een aantal Tunesische nationalisten vrijlaten.

De Koninklijke gasten welke deelnamen aan de door Koning Paul en Koningin Frederika van Griekenland aangeboden vacantietrip keerden in een motorsloep terug naar het jacht de Agamemnon, na een zwempartij op het eiland Catacolon in de Peloponesos.
Geheel links, met strohoed, Koningin Juliana, rechts van Haar, Prinses Von Hohenlohe, daarnaast Ex-Koning Umberto, voor hem, Koning Paul, daarvoor (met tropenhelm) de Graaf van Barcelona, Koningin Frederika zwaait met beide handen, achter haar is Prinses Anna de Bourgon, in het midden Prinses Beatrix, tegenover haar de jonge zoon van Ex-Koning Umberto, Prins Vittorio Emanuele en geheel rechts (met zonnebril) Prins Bernhard.

Yrausquin weer (tegen Henny) in politieke strijdperk

(Vervolg van pagina 1)

het beter zou zijn dit onderwerp naar de afdelingen te verwijzen.

De heer Eman verzocht door te gaan en de heer Yrausquin las een tweede brief voor. Spreker beweerde van verschillende arbeiders bewijzen te kunnen krijgen. Zulk een handelwijze is niet langer te tolereren. Hij vroeg de voorzitter een commissie ad hoc te benoemen om de onregelmatigheden te onderzoeken.

De heer Geerman kwam hierna aan het woord. Hij zeide, dat hij de heer Eman niet kan verbieden briefjes te schrijven. Evenmin behoeft hij in te gaan op hetgeen er in dit briefjes staat. Dat de betrokken persoon direct werk heeft gevonden, ontkende de heer Geerman. Er werd naar een metselaar gezocht, de betrokken persoon had een getuigschrift van DOW, waar hij vroeger werkzaam was geweest en toen er juist een metselaar nodig was, werd deze man aangenomen.

T.a.v. de kwestie-Alberts ontkende spreker ten stelligste, dat deze persoon bij hem is geweest. Daar de heer Figaroa vroeger alreeds enige vragen gesteld had gelijk aan die van de heer Yrausquin, zou de heer Geerman beide heren antwoorden. Na zijn terugkeer uit Nederland kreeg spreker een verrekeningsmandaat van het magazijn, waaruit bleek, dat er een nadelig saldo was meer dan drie-duizend gulden.

In 1954 bleek ook al, dat er ruim tweeduizend gulden op deze afdeling als verliespost stond. Men is toen tot reorganisatie overgegaan. Twee peonnen werden naar een andere afdeling overgeplaatst, twee anderen werd medegedeeld, dat zij zouden worden ontslagen. Men is tot dit ontslag overgegaan omdat een van beide geruime tijd geleden een ongeluk had gehad en daardoor niet geheel over het gebruik van zijn been kon beschikken. Zo bleek, dat deze man in 1949 12 maal naar de dokter ging, in 1950 22 maal, in 1951 32 maal, in 1952 42 maal, in 1953 tot en met de eerste zes maanden van dit jaar 30 maal. Volgens het persoonlijk gevoel van spreker kon hij deze man niet langer laten werken en stelde het B.C. voor deze man een onderstand te geven, d.i. nu ongeveer vier weken geleden. Bovendien had deze man een zestienjarige zoon, die hij aanbood aan werk te helpen, doch deze jongeman is nooit komen opdagen. Verder meende de heer Geerman niet aansprakelijk te zijn voor hetgeen door de heer Eman of diens zoon gezegd wordt.

Critiek op Geerman

De heer **Figaroa** was niet tevreden met de antwoorden en wees op de belofte, die hem bij de vorige vergadering gedaan werd, dat de vragen schriftelijk beantwoord zouden worden. Hij kan zich niet verenigen met het beheer van gedeputeerde Geerman en vraagt om deze niet langer als gedeputeerde te handhaven.

De heer Eman vraagt of de heer Geerman werkelijk voorstellen gedaan heeft om onderstand bij wijze van pensioen.

Schorsing

De voorzitter weet wel, dat er voorstellen gedaan zijn, maar weet niet uit het hoofd of de betrokken persoon genoemd was. De heer Geerman zegt nog, dat hij de gewone onderstand van ƒ 20.— op ƒ 40.— gebracht heeft voor die persoon. De stukken zijn niet ter vergadering aanwezig en de voorzitter vraagt of de Raad de vergadering wil schorsen om hem in de gelegenheid te stellen de betreffende stukken te laten halen. De heer Porf. Croes vindt de aangelegenheid belangrijk genoeg om de vergadering er voor te laten schorsen. De voorzitter geeft daarop de ordonnans opdracht de stukken te halen, en schorst de vergadering voor een kwartier.

Om precies 21.05 uur opent de voorzitter wederom de vergadering, nadat de stukken zijn gebracht. Hieruit bleek, dat de heer Geerman op 5 Augustus een voorstel had ingediend gedateerd op 4 Augustus, dat op 13 Augustus naar de chef personeelzaken werd gezonden en momenteel bij Sociale Zaken in behandeling is.

De heer Eman stelt zich op het standpunt, dat de heer Geerman juist heeft gehandeld. Er is hier dus in het geheel geen politieke reden van het ontslag en spr. beweerde o.a., dat de brief van Alberts opgesteld werd door Yrausquin.

De heer Werleman was ook ter ore gekomen, dat ontslag bij DOW wordt uitgelokt en noemde in dit verband een naam. Eerst werd inkrimping als motief opgegeven, maar later medische ongeschiktheid. Hij wijst er op, dat in de Eilandenregeling een fout kan schuilen als het gehele B.C. niet de verantwoordelijkheid op zich neemt. Spr. noemde een voorbeeld van personeel dat de wals bedient. Men mag niet kijken naar de politieke gezindheid.

De heer **Nassy** is het niet eens met de heer Figaroa, die meent, dat men onmiddellijk een straf kan opleggen aan de gedeputeerde zonder een onderzoek te hebben ingesteld.

De heer **Anslijn** meent, dat de AVP-leiders hun taak niet goed begrijpen. Men werkt niet alleen voor partijvrienden.

De heer **Geerman** verwachtte al twee jaar geleden dit bombardement. Het is aan zijn initiatief te danken, dat er een regeling is getroffen m.b.t. ontslag personeel. Men kan niet zo maar personeel ontslaan. Vroeger toen de mensen met 60 en 80 tegelijk ontslagen werden, hoorde men niets.

De heer Yrausquin vuile politiek is van oordeel, dat Alberts door een andere dokter werd geholpen. Betreffende de beschuldiging, dat hij briefjes voor anderen zou opstellen, verwijst de heer Yrausquin naar de datum van het briefje, 26 Juli, toen hij niet op Aruba was. Het gaat hier om vuile politiek. Gedurende zes jaar waren er geen aanmerkingen op Alberts, nu ineens wèl.

Spr. vraagt onderzoek naar het beheer van de heer Geerman. Als het geweten van de heer Geerman rein is, zal hij zulk een onderzoek toejuichen. De commissie zal dan een rapport opstellen en de Raad voorleggen.

De Voorzitter wijst de heer Yrausquin er op, dat, zonder de Raad in een bepaalde richting te willen sturen het instellen van een commissie tot onderzoek precedenten schept. Het kan zelfs ons werk onmogelijk maken. De heer Figaroa wordt gewezen, dat een andere taakverdeling van de gedeputeerden niet zo maar kan geschieden.

De heer Yrausquin is van mening, dat het precedent reeds geschapen is, en wijst op de commissie van onderzoek, die indertijd in het leven werd geroepen om het beleid van de Touristen Commissie te onderzoeken. Hij verzoekt nogmaals de instelling van een commissie ad hoc.

Commissie ingesteld

De heer Figaroa sluit zich bij het voorstel van de heer Yrausquin aan. De heer Yrausquin zegt, dat als zijn voorstel onverhoopt niet door de Raad aangenomen zal worden, hij een beroep op de Gouverneur, zal doen. Hij zou gaarne het oordeel van het B.C. willen horen over een brief van een politiek leider aan een gedeputeerde.

De heer Croes zegt bij een volgende vergadering een brief mede te zullen brengen, waarin Petrochi in December 1953 werd medegedeeld geen werk te zullen krijgen.

Daarop wordt stemming gehouden over het al of niet in leven roepen van deze commissie. Met 11 stemmen voor en 8 tegen — gedeputeerde Geerman zelf stemde vóór — doch de AVP-fractie in het geheel tegen.

In deze commissie hebben zitting Shon A. Eman, Yrausquin en de heer Werleman. De Voorzitter zegt een secretaris toe.

Openbaar personenvervoer

Als eerste spreker wijst de heer **Werleman** er op, dat dit de tweede maal is, dat deze verordening in een openbare vergadering behandeld wordt en dat deze practisch uitvoerbaar moet zijn. Spreker suggereert een verlaagde premie voor de bussen, die de werknemers van en naar de Lago brengen.

De Voorzitter wil gaarne deze suggestie in overweging nemen.

De heer Eman deelt mede, dat zijn fractie voorstander is van een ongewijzigde verordening en dringt er op aan de Antilliaanse chauffeurs de beste kans te geven. Hij was bereid aan bepaalde verzachtende wijzigingen mede te werken, doch uitdrukkelijk alleen voor hen, die ten minste 15 jaar in de Nederlandse Antillen als chauffeur werkzaam en gehuwd zijn met Arubaanse vrouwen. Tevens zou het openbaar personenvervoer hun levensonderhoud moeten zijn.

De heer **Yrausquin** zegt nooit aan de verordening te hebben medegewerkt. Volgens het Reglement van Orde kan hij zich niet onttrekken van stemmen, tenzij er schriftelijk gestemd wordt en blanco stembriefjes kan inleveren.

De heer Eman wijst er op, dat de verordening door hoger hand vernietigd zal worden, indien hedenavond niet over de verordening gestemd wordt.

De heer Wijngaarde is het met de gehele verordening niet eens en wijst op de chaos, die zal ontstaan.

P.P.A. verlaat de zaal

De Voorzitter van de Landsregering heeft een telegram gezonden, waarin vernietiging wordt voorgedragen. De heer Yrausquin vraagt daarop schorsing. De heer Yrausquin deelt na de schorsing mede, dat zijn fractie besloten heeft zich van stemming te onthouden. De PPA-leden verlaten hierop de zaal.

De heer Geerman zegt, dat de PPA-fractie de verantwoordelijkheid niet op zich durft te nemen, omdat zij bang zijn straks door de Arubaanse chauffeurs te worden aangevallen. De AVP zal straks de schuld krijgen, dat zij de vreemdelingen weert.

Hierna vindt de artikelgewijze behandeling plaats. Een verrassing was de houding van de heer Nassy, die tegen alles stemde wat van terugwerkende kracht is. Bij de eerste stemming bleek hij tegen de wijziging te zijn en bij de tweede stemming had hij de zaal verlaten, waardoor er nog 11 stemgerechtigde leden waren overgebleven. Er waren vier stemmingen nodig op even zoveel wijzigingen. De eerste luidde 7 voor en 5 tegen, de tweede 7 voor en 4 tegen en bij de laatste stemmingen waren de uitslagen beide 6 voor en 5 tegen, doordat de heer Geerman niet tegen de voorstellen van het B.C. kon gaan, waarvan hijzelf deel uitmaakt. Tussen de bedrijven voor waarschuwde de Voorzitter voor vernietiging van de Verordening door de R.R.. De laatste stemming betrof de gehele verordening.

Derde wijziging Begroting 1954

De heer Figaroa spreekt over rassen discriminatie op de wegen en noemt enige wegen die in aanmerking voor verbetering moeten komen.

De heer Yrausquin verzoekt dit punt naar de afdeling te verwijzen, hetgeen de heer Eman de vraag ontlokt, of dit los staat van het onderzoek naar het beheer van de heer Geerman. Zo dit het geval is heeft hij geen bezwaar tegen het verwijzen naar de afdeling.

De heer Werleman haalt aan hoe sommige delen van ons eiland nog steeds van electrische stroom verstoken zijn. Tanki Leendert, Bushribana, Franse Pas, Hooiberg, enz..

Rapport Prof. Kranenburg betreffende de status van Aruba

Gedeputeerde Henriquez neemt het woord en zegt dat de Raad zich zo spoedig mogelijk dient uit te spreken betreffende de te volgen gedragslijn. De kwestie is urgent en vereist de meest mogelijke spoed. Spreker verwijst dit punt naar de afdeling, opdat de Raad zich daar kan beraden. De motie van 15 Januari van dit jaar komt niet meer in aanmerking. Hij verzoekt daarom overleg op welke wijze Aruba zelfstandigheid verleend kan worden, rekening houdende met de nieuwe rechtsorde.

De heer Eman gaat accoord met het voorstel van de heer Henriquez, terwijl de heer Yrausquin wijst op de commissie, welke door de Landsregering werd benoemd en waarvan misschien gebruikt gemaakt kon worden. De Voorzitter verklaart dat deze commissie te log is en ook nog steeds geen rapport heeft ingediend. Hoewel hij overtuigd is dat alle partijen mee zullen werken, is de genoemde commissie inactief. De Voorzitter stelt hierop voor een Werkcomité te benoemen of een kleine commissie, waarin alle partijen vertegenwoordigd zouden zijn. Dit voorstel wordt door de Raad unaniem aangenomen. Het verslag van de Algemene Rekenkamer wordt voor kennisneming aangenomen en de Voorzitter zegt met de daarin gedane suggesties rekening te zullen houden.

Wijziging voorstel Ch. Meme Basiroetiplan

De heer Eman kan zich verenigen met het voorstel.

De heer Yrausquin vraagt of er na deze wijziging dan nog wel voldoende plaats overblijft voor de grote hotel-plannen.

De Voorzitter antwoordt, dat het te gebruiken strand een lengte heeft van ongeveer 1100 meter en dat de heer Meme hiervan 105 meter ter zijner beschikking krijgt.

De Raad gaat accoord met de wijziging als door het B.C. voorgesteld en dit punt van de agenda wordt aangenomen.

Om precies 12 uur sluit de Voorzitter de vergadering.

Na afloop spraken wij de heer Nassy, die beweerde het volgende te hebben gezegd bij de motivering van zijn stem betreffende de eilandverordening openbaar personenvervoer: „Ik ben tegen elke wet die van terugwerkende kracht is. .. en bovendien ten nadele van enkelingen." „Ik moest aan toevoegen dat ik spijt heb, niet **tegen** de verordening in het P.B. 1953 No. 3 gestemd te hebben. Want die verordening was nog verder strekkend en in hogere mate nadelig voor enkelingen."

„Kijk, kijk," zegt Fernandel

Fernandel in zijn nopjes en met reden. De opname werd n.l. gemaakt in het Franse plaatsje Carri le Rouet ter gelegenheid van de openstelling van de Avenue Don Camillo, genoemd naar de befaamde figuur, die o.a. door Fernandel wereldbekendheid heeft gekregen. Een grote menigte woonde de plechtigheid bij om de plechtigheid zelf natuurlijk, maar evengoed om een glimp op te vangen van de populaire Franse filmkomiek.

Tussen neus en lippen

Emotie

Tijdens een huwelijksplechtigheid te Wymeswold viel de bruid in de armen van haar bruidegom flauw, toen de trouwring aan haar vinger werd gedaan. Eerst na een kwartier kon de kerkelijke plechtigheid worden voortgezet. „Het was enkel van opwinding", verklaarde de zoon van de bruid, de weduwe Kate Morris. Zij was 72 jaar en de bruidegom 81.

De hoed van de koning

Koning Gustaaf Adolf de zesde van Zweden raakte bij het doen van kerstinkopen in een boekwinkel in Stockholm zijn hoed kwijt. Vermoedelijk bij het inkijken van een boek van de Nobelprijswinnaar François Mauriac raakte hij zo geboeid, dat hij zijn hoofddeksel, dat hij op de toonbank had gelegd, totaal vergat. Een andere klant nam per ongeluk de hoed van de koning mee en liet zijn eigen hoed achter, die de koning echter niet paste. Het was te koud om blootshoofds naar het paleis terug te keren. Daarom snelde een lid van de hofhouding naar een herenmodezaak en kocht er voor de monarch een nieuwe grijze hoed, die zozeer bij de vorst in de smaak viel, dat hij nog een tweede liet bestellen. Korte tijd later keerde de verstrooide klant, die de koninklijke hoed had meegenomen, terug naar de boekwinkel om zijn eigen hoed te halen. Hij kreeg hem en de hoed van de koning werd naar het paleis gestuurd.

Om je bij de neus te nemen

De Turkse politie in Iskendasoen heeft een aantal zakdoeken in beslag genomen, die met het sikkel en hamer-embleem waren versierd, en daar te koop werden aangeboden. Ook in andere plaatsen in Turkije worden dergelijke zakdoeken verkocht.

De laatste haremwachters

Te Joebboelpore in Midden-India hebben de laatste haremwachters (eunuchen) hun eerste jaarvergadering gehouden, die door meer dan 200 afgevaardigden werd bijgewoond. Tot hun leider werd gekozen de 65-jarige Lalloe, die op zijn pelgrimstocht naar Mekka in de moskee der eunuchen de titel van hadji heeft gekregen. De eens zo pretentieuze haremwachters van de Indische mogols leven thans in besloten gemeenschappen, vooral in de steden van Noord-India. Volgens sommige schattingen zouden er nog meer dan 100.000 zijn. Voor het merendeel volgen zij de gebruiken en godsdienstige practijken van de Mohammedanen, maar hebben zich toch zó aan hun overwegend Hindoese omgeving aangepast, dat zij naast Allah de ontelbare goden van het Hindoeïsme vereren. De meesten verdienen tegenwoordig de kost als rondreizende potsenmakers.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

Correctie:

STRAF COMMISSIE:

Door de Verenigingen Estudiantes, Jong Curaçao, Huracan:
C. Angelentina (Estudiantes), V. Girigori (Estudiantes), S. Jantji (Estudiantes), V. Begina (Estudiantes), J. H. M. v. Uytrecht (Jong Curaçao), G. Provence (Jong Curaçao).

SPELREGEL- EN PROTESTCOMMISSIE:

Door de Verenigingen Vitesse en Huracan:
J. Martis (Huracan), S. A. Bomberg (Vitesse)

Sport uitslagen

Suffisantdorp. — Voetbal: In de periode van 28 Augustus t m 1 September werden in het Suffisantstadion de volgende wedstrijden gespeeld.

S.V.V.E. — Elga 3-3; Excelsior — Caribbean Boys 4-0; Uniao — Canisius Boys 1-4; Asiento — Jong Bloed 1-0

Softbal: Paradise — Viceroy 17-0.

Op doorreis

Willemstad. — A.s. Zondag arriveert op de Plesmanluchthaven Professor Dr. A. Miróquesada, op doorreis naar Amsterdam. De Professor is deken van de San Marco Universiteit te Lima en wordt vergezeld door zijn echtgenote. Het echtpaar reist per K.L.M..

Parijs. — Ter herdenking van de bevrijding van Parijs tien jaar geleden hebben 3,000 oud-strijders uit de geallieerde strijdkrachten met tanks en pantserauto's een parade op de Champ Elysees gehouden.

AGENDA

WEST END: „Bathing beauty" 19.00 en 21.00 uur.

ROXY: „Houdini" 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA: „The French Line" 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE: „Hermanos san sulpicio" 20.00 uur.

ROYAL: „No holes barred" 20.00 uur.

REX: „The long wait" 20.00 uur.

SUFF. THEATER: „Something for the birds" 19.00 uur.

CLUBGEBOUW DE WEST: Biljarten, 20.00 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Nueva,** De Ruyterplein, tel. 2838; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo,** Breedestraat 82, tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst der wijkverpleging wordt waargenomen door **Zuster Van Haaren,** Niewindtstraat 27 a. tel. 3773.

WEEK-END DIENST

De heer C.H. Hasen is voor dit week-end te bereiken op Telf. 3086 b.g.g. 2400.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel U biedt.
20.30 Met de K.L.M. de wereld rond
20.45 De stem van Amerika"
21.30 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 **Hoorspel „El Gato"**
19.45 Portugees Kwartiertje
20.00 Gevarieerd muziek,
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 **Sluiting.**

P.C.J.

18.37 „Het schip van de week"
19.00 **Nieuws.**
19.17 Het lied van Nederland.
9.30 Reportages van de Europese Zwemkampioenschappen in Turijn.
19.40 Met de Microfoon naar....
19.58 Buitenlands weekoverzicht,
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West.
20.15 Avondgebed: Ds J. W. Herfst uit Haarlem.
20.58 **Sluiting.**

AMSTERDAMSE BEURS

Amsterdam. Amsterdamse effectenbeurs van heden:

Ondanks de gunstige kwartaalcijfers van Philips noteerde dit fonds maar etwat beter. Unilever avanceerde drie punten, goeddeels wegens Engelse vraag. De overige internationalen bleven onveranderd.

Scheepvaart vertoonde een enigszins betere ondertoon. De cultuurondernemingen waren verdeeld. De guldensbeleggingen noteerden vaster.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 4 Sept 12.00 G. J. Welbergen, Ficusweg 7 J. D. tel. 4470
b. g. g. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E. A. Wegman, Parallelweg 7 J. D. tel. 4446

Geneeskundige Dienst
Van 4 Spt. 12.30 t.m. 6 Sept. 07.00 Dr. Podvinec, tel. 2624.
b. g. g. tel. 2409

C.S.M.

Rederij:
G. L. Fangman tel. 0-5091

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. Punt. tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2267
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

Weekend wacht Suffisantdorp.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer Mason kunnen worden opgebeld op No. 3086.

ASIENTO: Vrijdag: „Rechter Thomas", Toegang boven 16 jaar.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Hoewel betwijfeld werd of de markt het herstel kon handhaven werden gisteren bij de opening van de NY-effectenbeurs nieuwe stijgingen geboekt onder invloed van de baissedekkingen en de herbeleggingsvraag. In de namiddag ging de belangstelling voornamelijk uit naar de speciale fondsen. De winstnemingen tegen het slot deden een deel van de stijgingen verloren gaan doch de markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1126; hoger 607; lager 274; onveranderd 245; aandelenomzet 1.600.000; obligatieomzet $ 2.582.000

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	171 1/8
Anaconda	38 7/8
Bethlehem Steel	73 1/4
Dupont de Nemours	136 3/4
General Electric	42 3/4
General Motors	80
Int. Tel. and Tel.	21 5/8
Shell Oil	56 7/8
Standard Oil of New Jersey	50 7/8
U.S. Steel	51 1/2

Beurs te Caracas

Caracas. — De beursnoteringen van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank luiden:

Avenida Bolivar (5de Em)	91 1/2 %
Avenida Bolivar (6de Em)	90 %
Perforacion gew.	Bs 40
Venez. de Tabaco	Bs 300
Electricidad de Caracas	Bs 169
Telares Caracas-Valencia	Bs 76

